

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 18 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki; dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A d a m a, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty. Redakcyja *Gazety Lwowskiej*, pragnąc wprowadzić w dziale fejetonowym jak największą różnorodność i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytającej publiczności, zawiązała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. Oto szereg autorów, których prace: powieści, nowele, szkice, obrazki, zamieszczone będą w fejetonie „Gazety”: Alces, Piotr Jaxa Bykowski, Hajota, dr. Antoni J. Zygmunt Kaczkowski, Edward Lubowski, Ostoja, B. Prus (Głowacki), H. Sienkiewicz, A. Wileczyński, Zacharyasiewicz.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 4 czerwca b. r. l. 9125 zawiadamia, że z powodu wybuchu księgosuszu u bydła w Bośni i w

Hercegowinie, granica tych krajów zamkniętą została.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11 czerwca 1885.

Dnia 11 czerwca 1885 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXVIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 87. Ustawę z dnia 13 maja 1885 roku, o przyzwoleniu ze środków państwa pewnej kwoty celem przyczynienia się do kosztów urzędzenia nowego zakładu robót przymusowych przez kraj w arcyksięstwie dolnej Austrii.

Nr. 88. Ogłoszenie ministerstwa skarbu i handlu z dnia 20 maja 1885 r., o utworzeniu nowych ekspedycyjnych stacyi cłowych u wybrzeży Dalmacyi.

Nr. 89. Ustawę z dnia 24 maja 1885 roku, zawierającą postanowienia sądowo-karne, o możliwości zatrzymania w zakładach robót przymusowych i zakładach poprawczych.

Nr. 90. Ustawę z dnia 24 maja 1885 roku, o zakładach robót przymusowych i poprawczych.

Nr. 91. Ogłoszenie ministerstwa skarbu z dnia 2 czerwca 1885 roku, o urządzeniu uboższego urzędu cłowego pierwszej klasy na dworcu kolei żelaznej w Moldau.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 czerwca.

Rywalizacyja stronnictw we Francyi wzmaga się z dniem każdym w miarę zbliżania się okresu wyborczego. Sądząc jednak z licznych głosów dziennikarstwa, nie jest to współzawodactwo, któremoby można dać nazwę szlachetnego ubiegania się w usługach kraju; są to przeważnie spe-

kulacye frakcyjne, których jedyną pobudką interes osobisty. Jeżeli, jak donoszono, pewna część kół parlamentarnych życzy sobie przyspieszenia wyborów, to część ta znajduje się w takiej mniejszości, że nie przewyższy trudności stwarzanych przez większość. O co zaś idzie większości, to wcale tajemnicą nie jest, gdyż większość sama głosi otwarcie, iż niezadowolona z nowego gabinetu, życzy sobie rekonstrukcyi obalonego ministerstwa. Cel ten osiągnąć zamierza odraczeniem terminu wyborczego i przewlekaniem prac parlamentarnych. To też prawie równocześnie, gdy gabinet objawił życzenie, aby dla zapewnienia normalnego przebiegu wyborów, prace parlamentarne, znajdujące się na porządku dziennym, spieszenie załatwienie być mogły, podniosły organa oportunistów wątpliwości, czy będzie można tak prędko skończyć obrady nad budżetem. Stronnictwo to, które umie być umiarkowanym, gdy mu potrzeba, nie znajduje obecnie ani słowa nagany dla zachcianek radykalnych w projekcie budżetowym. Jest to wprawdzie Zręczny, ale nie zasługujący na pochwałę, manewr. Zręczny z tego względu, że oportuniści wiedzą, jakie burzliwe sceny wywołają zamachy radykalne na budżet wyznaniowy, niepatryotyczny zaś dlatego, że pobudką tu jedyną nie dobro kraju, lecz interes stronnictwa, który ma być okupiony przewleczeniem narad, a w skutkach i odroczeniem wyborów.

Wśród tej niekorzystnej dla kraju rywalizacyi, znajduje się gabinet p. Brissona prawie bez oparcia. Z jednej strony bowiem ma obłudnych zwolenników, którzy gotowi popierać go

tylko za cenę jakichś ofiar kosztem dobra publicznego lub godności pierwszych reprezentantów władzy, z drugiej, na oślep dążących w imię swych namiętności radykałów, a z trzeciej nakoniec znoszących go cierpliwie, bo oględnych, lecz do głębi dotkniętych ludzi zamachami na uczucia religijne. Te sfery właśnie, na które mógł być w danym razie liczyć i gabinet pana Brissona, byle kroki jego cechowała roztropność polityczna, odwróciły się obecnie zupełnie, pozostawiając pole swobodne oportunistom, którym nikt nie ufa z powodu ich dwulicowości, i najmniejbezpiecznym żywiołom radykalnym, które nigdy nie wiedzą dokąd zajądą w zapale reformatorskim, a raczej niwelującym. Przepaść tę pomiędzy gabinetem a wszystkim co szlachetniejsze i pragnące postępu rozumnego, powiększa z dniem każdym Izba poselska pod naciskiem skrajnej lewicy a bez żadnego niemal protestu ze strony członków gabinetu. Celem sprawdzenia powyższego zdania dość jest przejrzeć rozprawę Izby poselskiej nad ustawą o zaciągu wojskowym. Komisya zaproponowała obojętny związek służby wojskowej wszystkich obywateli, nie wyłączając duchowieństwa, szkół i profesorów. Protestowało najpierw kilku deputowanych w imieniu ciał naukowych, lecz ani protestu, ani wniosków łagodzących nie uwzględniono. Izba zatwierdza wszystko, a nie z innych pobudek, jak tylko dlatego, aby zaskarbić sobie wziętość u mas proletaryatu miejskiego. Podobny los spotkał i poprawkę ks. biskupa Treppela, który żądał uwolnienia dla uczniów seminariów duchownych. Prałat ten zło-

LISTY PARYSKIE

XXVII.

Trzeci testament Wiktora Hugo. — Egzekutorowie ostatniej woli poety. — Zamiar przeniesienia zwłok Lamartine'a do Panteonu. — Proces Pella. — Z teatru i opery. — Wyrok w sprawie Pella. — *Grand Prix*.

Już tylko głuche i ciche echa, powtarzane przez dzienniki i salonowych nowinarzy — widocznie znudzonych — przypominają od czasu do czasu Paryżowi świętne uroczystości i żałobno-polityczne manifestacye jakie śmierć i pogrzeb Wiktora Hugo wywołały. Wprawdzie w tych dniach znalazł się (przy spisaniu inwentarza sądowego) nowy, trzeci testament poety, z 1884 roku — zatem najpóźniejszy — ale ten, nie dostarczył zajmującej treści do gazetki i gazeciarskich relacyi, w drobnych tylko bowiem szczegółach zmienia poprzedni. O ile wiem, dzięki ostatniemu, pani Lockroy otrzymuje powiększenie swej dożywotniej pensyi, a pomiędzy wybranymi dawniej przez zmarłego egzekutorami jego pogrzebowych postanowień, p. Juliuszom Grévy i nieboszczykiem Gambetta, figuruje nadto jeszcze Leon Say, prezes senatu, wówczas, kiedy akt był pisany. Z natury rzeczy wynika, że prezydent Rzeczypospolitej jako naczelnik państwa — przypuszczalnie bardzo zajęty — nie ma prawa, odrywając się od swych, stanowych zatrudnień, przyjąć narzuconych mu przez testatora obowiązków, a Gambetta — jako nie z tego świata — przyjąć ich nie może. Zatem... sam tylko znakomity ekonomista będzie musiał wykonywać ostatnią wolę Wiktora Hugo, na co się chętnie zgodził. Tymczasem, mało się już troszcząc o świeżo uapoteozo-

wanego, w inną stronę ciągnie opinia publiczna, a raczej w innym kierunku zwracają się aspiracye stronnictwa obecnie rządzącego Francją. Powiodło mu się jak wiecie, sekularyzować kościół św. Genowefy i pochować w nim jako bezwyznaniowego, autera „*Nôtre Dame*”, chociaż liryk o wierze swej w Boga publicznie potomność zapewnił, lecz zwycięstwo dla politycznych fanatyków wydaje się jeszcze małym. Chcieliby więcej rozgłosu. Czują, że łodzią, na której płyną, wstrząsa potężna fala przekonań chrześcijańskich, poruszająca się teraz gwałtownie pod ich stopami, że fala ta na wybrzy prowinencyonaine oddziaływać może i zachwiać dobre dla republiki usposobienie elektorów, więc pragną pomnożyć liczbę swoich tryumfów, aby niemi steroryzowanych i łatwo teroryzmowi poddających się Francuzów zadziwić, oszołomić, pokonać ostatecznie. Po cywilnym pogrzebie Wiktora Hugo, oglądają się na wszystkie strony, kogoby to jeszcze równie cywilnie i wspólnie pochować. Alfreda de Musset niepodobna... ale jest przecie Lamartine! Kości zapomniał go śpiewaka „*Rozmyślań*” i „*Harmonij*”, autera „*Zyrondyków*”, spoczywający w rodzinnej ziemi na cmentarzu odkrytym, pod słońcem, wśród róż i zieleni, gdzie im dobrze, cicho, wonnie, ciepło. Potrzeba je wygrzebać, wnieść do zimnych i wilgotnych katakomb Panteonu, z którego prochy umarłych (choćby największych i najślynniejszych), wyrzucane bywają w czasie wojen domowych do wspólnego dołu nędzarzy, a nawet... o horror!... do miejskich rynsztoków. Rzecz bądź co bądź, do spełnienia trudna, bo Lamartine — chociaż oportunista innej epoki, chociaż nie święty, a dla nas Polaków szczególnie nie zasługujący na sympatyczne wspomnienie — był przecie katolikiem. Jakieżże prawem wdzierać go poświęconej ziemi i wносить do katakumb pogańskich? Ba! nie wątpię, że

znajdzie się na to jakiś legalny sposób, pomimo że twórca „*Jocelyna*” pragnąc, jako poeta — marzytel, stać się „*gwiazdą*”, śpiewał kiedyś:

*Que ne puis-je échappant à ce globe de boue,
Dans la sphère éclatante ou mon regard se
[joue,
Jonchant d'un feu de plus les parois du saint
[lieu,
Eclorre tout à coup sous les pas de mon Dieu!*

Nic nie pomoże. Został wprawdzie gwiazdą parnasu francuskiego, ale po śmierci przekonań jego nie uszanują. Nie zaliczam Lamartina między geniusze, broń Boże, muszę się jednak zgodzić, że tylko wniosłość natchnienie mogło mu podyktować wiele pięknych wierszy, tak kunsztownych i wdzięcznych, że nawet nas, co w skali sądu o poezyi, jesteśmy stokrój więcej od Francuzów wymagający, nas, co posiadamy Mickiewicza i Słowackiego — urok owego natchnienia nieraz unosi i przejmuję.

Na nie mu się jednak owo natchnienie nie przyda, i od zamachu radykałów nie obroni poety. Ciało rozrzucone i lekkomyślnego marzyciela, uwikłanego w matnię polityki, będzie musiało prawdopodobnie przybyć z Macon do Paryża i przy huku działy wyciągnąć się w chłodnym lochu Panteonu. Bo kiedy Wiktor Hugo, współzawodnik jego za życia w rymie i na trybunie, jako dyrektor obrzymiej republikańskiej orkiestry, tam spoczął, dla czegożby Lamartine, flecista czy pierwszy skrzypek w owej kapeli, nie miał mu towarzyszyć?

Są pewne przeznaczenia, których nawet po zgonie, uniknąć nie podobna.

Może tylko uroczystość przeniesienia zwłok autera „*Medytacyj*”, odwleczę się na czas jakiś, bo Paryż obecnie zajęty wyścigami, *grand-prix*, zamykającymi letni sezon i nad wyraz istotnie ciekawym procesem kryminalnym. Jest to rozgłosna sprawa zegar-

mistrza i chemika Alberta Pel, ciemna i tajemnicza — w której Temida, z opaską na oczach wyrokować musi. Rozpoczęła się przed kilku dniami na jawnych posiedzeniach. Ciągnie się wśród dramatycznych scen, wśród ciągłej walki Pella z przewodniczącym, jak jakaś okropna powieść Hofmana lub Edgara Poe. Nawet powierzchowność jej smutnego bohatera, przypomina postacie fantastycznych bohaterów owych powieści. Oskarżają go o kilkanaście morderstw, dokonanych wśród przeróżnych okoliczności, z niesłychanie zimną krwią, za pośrednictwem jałów nieznanych i aparatów własnego wynalazku. Operował oddawna, mnożył ofiary, a władze bezpieczeństwa publicznego nie schwytały go na gorącym uczynku, ba! nie wiedzą nawet, co się z niektórymi ofiarami stało. Wszystkie były kobietami. Obwiniony, od dziesięciu miesięcy w więzieniu Mazas, a od kilku dni przed sądem przysięgłych broni swojej głowy z zadziwiająco zimną krwią i inteligencją. Zaprzecza wszystkiemu. Nie dość na tem, odpiern logicznie, energicznie i zręcznie wszelkie oskarżenia. O ile mi się zdaje nie zysk był celem jego zbrodni, ale jakieś straszne doświadczenie — może alchemiczne poszukiwanie kamienia filozoficznego — coś co dreszczem przejmuję, co do kości na samą myśl ściąga, a czego określić i nazwać właściwem mianem nie podobna. Sędzia śledczy, gremium jury, prokurator i publiczność pewni są, że mają przed sobą mordercę, a jednak żaden dostateczny dowód nie popiera tej moralnej pewności. Czyż wobec podobnego przekonania można legalnie odebrać życie człowiekowi? *That is the question*, na które wyrok odpowie. Niezapuszczam się w szczegóły, jestem bowiem pewny, że kronikarz wasz miejscowy, śledzący pilnie za przebiegiem procesu w dziennikach francuskich, streści interesującą sprawę, skoro tylko rozstrzygnięta zostanie.

żył niejednokrotnie dowód w głosowaniach, że gotów zawsze udzielić swego poparcia rządowi republikańskiemu ilekroć idzie o dobro i honor kraju, a jednak w sprawie niebezpiecznej dla samego gabinetu nie znalazł nawet najmniejszego objawu ze strony ministrów, że rozumieją intencje biskupa i pojmują motywy jego wniosku. Upadła więc i ta poprawka, i przyjęto projekt ustawy wraz z postanowieniem o duchownych, które chłodniej zapatrujący się na sprawę, poczytują za manifestację przedwyborczą.

Gabinet zatem, do którego przywiązywano tyle nadziei, kroczy ciągle w kierunku ujemnym, pozwalając niesfornym i niepatriotycznym żywiołom powiększać coraz bardziej przepaść pomiędzy sobą a poważnymi i licznymi sferami kraju. Czy w takich warunkach, ogalając się samochoć z przyjaciół, potrafi gabinet Brissona przeprowadzić wybory bez własnego zachwiania, pokaże to przyszłość niedaleka.

Lwów, 18 czerwca.

Uchwałą z dnia 7 października 1884, Sejm przekazał petycję Rady powiatowej w Nowym Sączu o zakupowanie koni dla armii, wprost od hodowców, c. k. Rządowi do możliwego uwzględnienia. W załączeniu tej uchwały nadeszła z c. k. Ministerstwa wojny następująca odpowiedź:

Przy zakupowaniu koni dla armii przestrzegana była już teraz zasada wolnej konkurencji a, w myśl istniejących norm, komisje asenterunkowe remont i ich ekspozytury obowiązane są częściej wyznaczonego kontyngensu koni nabywać w drodze wolnej konkurencji, nawet w tym wypadku, gdyby stosunki hodowli koni w pewnym kraju koronnym były niepomyślne dla wolnej konkurencji. Komisje asenterunkowe remont i ich ekspozytury mają polecenie nabywać konie dla armii ile możliwości wprost od hodowców i w tym celu odwiedzać prywatne stadniny i jarmarki na konie po za obrębem ich siedziby. Według tych zasadniczych postanowień uskutecznią także komisja asenterunkowa we Lwowie i jej ekspozytura w Rzeszowie zakupno koni dla armii i powiodło się tym komisjom rzeczywiście, znaczną część koni, przeznaczonych dla stacji remont, zakupić bezpośrednio od hodowców.

Szczególnie skutecznym środkiem do popierania zakupu koni dla armii wprost od hodowców jest, według zdania Ministerstwa wojny, urządzenie jarmarków na remonty, do których zaprowadzenia Minister-

stwo to rzeczywiście dąży. Jarmarki te mogłyby odnieść pożądany skutek tylko w takim razie, jeżeli przedtem poczynione zostaną stosowne przygotowania. W tym celu, wskutek porozumienia się Ministerstwa wojny z Ministerstwem rolnictwa, otrzymali naczelnicy oddziałów wojskowych państwowych stacji ogierów polecenie, aby zakupowali konie dla armii przy sposobności odbywającego się corocznie premiowania koni. Spodziewać się należy, że skutek tego zarządzenia, który był w r. z. ujemny, okaże się w przyszłości korzystniejszy i że tym sposobem wytworzą się stopniowo warunki, które umożliwią w swoim czasie zaprowadzenie jarmarków na remonty.

Co do uwagi, wypowiedzianej w sprawozdaniu komisji petycyjnej Sejmu względem postępowania przy sprzedaży remont zużytych, oznajmiło Ministerstwo wojny, że według istniejących przepisów każda sprzedaż koni zużytych zostaje ogłoszona w sposób w miejscu zwykle używanym. Zresztą sprzedaż remont zużytych odbywa się corocznie tylko w miesiącu październiku, po ukończeniu ćwiczeń pociągowych, a to w Galicji we Lwowie i Krakowie.

W końcu oznajmiło Ministerstwo wojny, że równocześnie wystosowało do komend galicyjskich polecenie, celem poczynienia zarządzeń, aby większa sprzedaż remont zużytych była corocznie wcześniej ogłaszana w dzienniku rządowym.

SPRAWY MONARCHII

(Konferencya zjednoczonej lewicy. — Listy niewybranych byłych członków klubu zjednoczonej lewicy. — Zgromadzenie czeskich kupców w Pradze.)

Na konferencyę deputowanych stronnictwa opozycyjnego, zwołaną na dzień 21 b. m. otrzymali zaproszenie przede wszystkim ci deputowani, którzy w przeszłej kadencji należeli do związku zjednoczonej lewicy, i obecnie są znowu członkami Izby deputowanych. Do tej kategorii należy 91 posłów. Dalej zaproszono tych, którzy kandydowali na podstawie programu zjednoczonej lewicy lub niemiecko-narodowego programu. W końcu dopuszczono na nią mężów zaufania z pojedynczych krajów koronnych: dr. Schmeykala z Pragi, dr. Schlossera z Graeu, dr. Luggina z Celowca. Konferencya ta ma zająć się trudnym istotnie zadaniem wynalezienia pozytywnego środka dla połączenia rozstrzelonych żywiołów, które na teraz w jednym tylko punkcie zgadzają się z sobą, mianowicie w konieczności prowadzenia walki przeciw rządowi i większości. Czy się powiedzie zamiar przewódców lewicy, trudno przesądzać, że jednak rzecz nie pójdzie gładko za tem przemawia cała przeszłość stronnictwa opozycyjnego, która nie odznaczała się bynajmniej harmonią.

Przy tej sposobności podajemy listę tych osób, które w przeszłej sesji były członkami zjednoczonej lewicy, obecnie zaś nie należą do Izby deputowanych. Są to mianowicie pp.: Alter, Bossi-Fedrigotti, Blaschka, Budig, Dumba, Ehrlich, Foltz, Forster, Fürth, Granitsch, Haardt, Hanisch, Hermann, Krystyn Kinsky, Köpl, Lax, Lenz, Löblich, Lustkandl, Mackowitz, Moritsch, Neuber, Obertraut, Panowsky, Peez, Pöckh, Porthelm, Portugall, Raab, Rechbauer Hugo Salm, Ludwik Salm, Sax, Schmiderer, Schmuck, Schwab, Sprung, Stourzh Stourwitz, Terlago, Waldert, Weiss, Wiesenborg, Wolfrum, Artur Wolkenstein, Leopold Wolkenstein, Wünsche. Do tych nazwisk należy jeszcze dołączyć Steudla, który formalnie nie należał do składu zjednoczonej lewicy, głosował jednak z nią solidarnie.

— Na zgromadzeniu czeskich kupców w Pradze, omawiano sprawę odnowienia ugody finansowej z Węgrami i uchwalono wyrazić życzenie, aby bank austro-węgierski większych niż dotąd kapitałów dostarczał czeskiemu przemysłowi i handlowi, eskontował weksle Tow. zaliczkowych, pomógł liczbę filij w Czechach i w tych filiach przestrzegał równooprawnienia języków, a na banknotach zamieszczał także tekst czeski. Żądają także kupcy czescy, ażeby w radzie generalnej banku zasiadało dwóch, przez czeskie Izby handlowe przedstawionych członków, i żeby cenzorów mianowała w połowie dyrekcya a w połowie Izba handlowa. Wyrażono dalej życzenie, aby odnowienie ugody nastąpiło tylko pod warunkiem, że kwota austriacka na wydatki wspólne będzie niższą, wreszcie aby ugoda obowiązywała na 20 a nie na 10 lat, gdyż zdaniem zgromadzenia, w ten tylko sposób dadzą się ustalić stosunki ekonomiczne.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Warszawy.)

Myśl, niejednokrotnie podnoszona przez *Warsz. Dniów.* o potrzebie wzmocnienia żywołu rosyjskiego w gub. lubelskiej i siedleckiej, ma być, jak dowiaduje się *Kraj*, roztrąszana we właściwych sferach. Na pierwszym planie, chodzi tu naturalnie o większą własność ziemską i o możliwe zastosowanie przepisów o przechodzeniu własności ziemskiej, w tak znanym w kraju zachodnim. W związku z tą sprawą stoi również kwestya majoratów w Królestwie, których sposób gospodarowania nie odpowiada widokom rządu, jak to zresztą niejednokrotnie zaznaczał półrządowy organ warszawski.

Korespondent warszawski gazety *Nowoje Wr.* donosząc, że Niemcy łódzcy powzięli zamiar wydawania gazety w języku rosyjskim tak pisze: „Widząc, że w Rosyi niezbyt

zycielwie zapatrują się na ich konkurencyę czynioną fabrykom rosyjskim i że organa rosyjskiej prasy coraz bardziej wyświeblają istotne znaczenie niemieckiej inwazyi w nasze życie ekonomiczne, Niemcy ci powzięli zamiar wydawania gazety w celu bronięcia swoich interesów, przed naszą czytającą publicznością. Sprawa posunęła się już tak daleko, że wynaleziono literata rosyjskiego, który podjął się wydawania tej służącej niemieckim interesom gazety, rozumie się nie darmo, lecz za przyzwoite wynagrodzenie”.

(Z Berlina.)

Tutejsze dzienniki donoszą, iż z okazji ostatniej niedyspozycyi monarchy niemieckiego odbyła się serdeczna wymiana depesz pomiędzy cesarzem Wilhelmem i sułtanem. Na telegraficzne zapytanie sułtana o stan zdrowia monarchy, wysłał cesarz zredagowaną osobiście depeszę, w której gorącymi słowami podziękował padyszachowi za ponowne objawy szczerzej przyjaźni.

Z powodu śmierci marszałka pełnego księcia Fryderyka Karola, nakazaną została osobnym rozkazem gabinetowym trzytygodniowa żałoba w całej armii niemieckiej. Cesarz podnosi w tym rozkazie, że zmarły książę, którego zgon okrył ciężkim smutkiem dom cesarsko-królewski, armię niemiecką i całą ojczyznę, w trzech wojnach prowadził armię do sławy, chwały i zwycięstw.

Skutkiem śmierci księcia liczba marszałków wojska niemieckiego zredukowała się do trzech. Są nimi w tej chwili: cesarzewicz, hrabia Moltke i baron Manteuffel.

Nowy ambasador rosyjski przy dworze niemieckim, hr. Szuwałow, miał w tych dniach uroczyste posłuchanie u cesarza, na którym wręczył swoje listy uwierzytelniające.

W ciągu bieżącego jeszcze tygodnia ma być przedmiotem narad niemieckiej rady związkowej wniosek pruski w sprawie wykluczenia księcia Cumberland od tronu brunswickiego. Rada ta na ostatnim posiedzeniu zajmowała się znowu kwestyą sukcesyi, mianowicie w księstwie Lippe-Woldemar. Powód ku temu dało podanie hrabiego Lippe-Biesterfelda w sprawie księstwa Lippe-Woldemar, którego panujący książę, już w podeszłym wieku, jest bezdzietny, a jego brat, książę Aleksander, jest jedynym żyjącym agnatem domu książęcego. W razie wymarcia książęcej linii, starsza hrabiowska linia (Lippe-Biesterfeld) byłaby uprawniona do sukcesyi, przeciw czemu jednakże podnoszą się pewne zarzuty. Podanie hr. Lippe przekazała rada związkowa wydziałowi prawniczemu.

Wszystko za tem zdaje się przemawiać, iż podniesiona ostatnimi czasy z takim hałasem ekspedycya przeciw Zanzibarowi nie przyjdzie wcale do skutku. *Nat. Ztg.* dowiaduje się z naleyziec poinformo-

Wspomniałem powyżej w przelocie o *grand-prix* paryskim, wynoszącym 100.000 fr. Posiada on dar entuzjazmowania rok rocznie lekkomyślnych mieszkańców stolicy, którzy zgrywając się niemal codziennie na innych mniejszych i mniej szczywnych wyścigach, oczekują na datę „wielkiej nagrody” jak na uroczyste święto, pozwalające zgrać się so- lenniej niż zwykle. W tym razie co prawda pewną gwarancją dla zakładających się mają być nazwiska właścicieli koni: książę de Castries, margrabia Bouthillier, Michał Ephrussi, lord Calthorpe, sir W. O'Malley, z którymi jako uczciwymi i honorowymi ludźmi boockmakerzy — szkaradna rasa wyrzutek i oszustów — w konszachty wejść nie mogą. Pytanie jednak, czy nie wchodzi w porozumienie z ich dzikiemi? Nadużycie zaufania i szachrajstwo na torach wyścigowych francuskich dogalopowało do takich granic, że doprawdy niepodobna określić, gdzie się kończy i gdzie zaczyna. Wyścig o *grand prix* jest jednak podobno wolny od złodziejskich zasadzek. Stworzony poraz pierwszy w 1863 r. przez księcia de Morny, stał się jednym z najważniejszych peryodycznych zdarzeń życia paryskiego. Przedewszystkiem ceniony jest w mieście dlatego, że przyciąga mnóstwo cudzoziemców i wytwarza zabawy i festyny kosmopolityczne, napełniające kieszenie: przemysłowcom, handlującym, boockmakerom, pick-pocketom, demimondowi, hotelnikom, restauratorom i kiedyś niekiedy temu i owemu artyście. W ciągu swego istnienia zdobyty był razy dwanaście przez konie francuskie, zaś siedem przez angielskie. Raz dotarł doń koń amerykański a raz austriacki. W „straszonym” — 1871 roku — gonitwa o ponętną sumkę 100.000 franków nie miała miejsca. Pojmujecie dla czego. Obecnie ubiegać się o nią będzie dwanaście pysznych *pur sang* biegunów, w pośród których kształtami, budową i pięknoscią nawet, prym trzymają rumaki albiońskie, zrodzone za kanałem.

Dziwna rzecz jednakże, iż ogólny ruch — wytworzony przez *grand prix* — nie wpływa na ożywienie i odświeżenie repertuarów teatralnych, dogorywających w nielicznych sukcesach tegorocznych, przy upałach w południe niemal sierpniowych, od czasu do czasu ochładzanych, tylko niestety zbyt często... północnymi, lodowatymi wiatrami. Jedno, jedyne widowisko pożegnalne pani Miolan Carvalho, żony dyrektora opery komicznej — dla szczęśliwców, którzy dostali nań bilety — było rozkoszną uczcą i wspomnieniem. Najznakomitsza w drugiej połowie XIX wieku śpiewaczka francuska, artystka nieporównana, przypomniała nam chwile dawno uplynione — jej i naszej młodości — kiedy słuchając zachycającego słowika w *Norre di Figaro*, „Oberonie” i „Fauście” marzyło się.. o niebieskich migdałach. Stary teatr liryczny w którym się to działo spalił się dwadzieścia kilka lat temu; życie przekonało i dowiodło, że niebieskie migdały nie istniały i nie istnieją wcale... lecz pomimo to.. pamięć łącząca śpiew uroczy z wspomnieniami ówczesnymi tworzy obraz tak miły, taki piękny.. że nie dziwnym się publiczności złożonej z mniej więcej z moich rówieśników, iż zapłaciła za widowisko 48.000 franków. Talent pani Miolan Carvalho wart więcej!

(P. S.) Wspomniałem powyżej o rozgłosnym procesie, toczącym się obecnie przed krótkami sądu kryminalnego. Po trzydniowych rozprawach, pozornie wyceperujących, z najgłębszą dobrą wiarą powiedzieć mogę: nie wiem, czy Pel jest winowajcą. Pomimo tej niepewności, podzielanej przez cały ogół paryski, nieszczęśliwie skazany został przez przysięgłych na karę śmierci, dość znaczną większością głosów. Straszne podejrzania obarczają go i przygniatają, ale są to tylko podejrzania. Czytając powtórnie sprawozdanie, rozpraw sądowych, nie znajduję ani jednego dowodu materyalnego, u-

sprawiedliwiającego werdykt. Istota czynów nie sprawdzona. Doświadczenia ekspertyzy — jakkolwiek niezmiernie uczone i interesujące — nie przekonały o dokonaniu zbrodni przez oskarżonego. Relacje świadków podobne są do zwykłych małomiaszko- wych ploteczek, których we Francyi więcej niż w innych krajach.

A *propos* plotek, pewien sędzia najwyższego sądu, niegdyś znakomity adwokat, zaszczycający waszego najniższego sługę względami i przyjaźnią, zapewniał mnie na ucho, że podjąłby się prezydenta rzeczypospolitej francuskiej, p. Juliusza Grevy — znanego z wszelkiej niewinności — zaprowadzić pod gilotynę, posiłkując się jedynie zeznaniami kumoszek, odźwiernych, sąsiadów i sąsiadek z dzielnicy *Fauborg St. Honoré* w której naczelnik państwa zamieszkuje urzędowy pałac *Elysée*.

Nie twierdzę, aby Pel nie był zbrodniarzem i truciocielem... broń Boże, lecz konstataję, że ani publiczność, ani przysięgli nie wiedzą nie stanowczego w tym względzie. Oskarżenie opierało się na domniemaniach. Rola obrońcy była niezmiernie łatwa. Należało tylko odwoływać się ciągle do braku dowodów i zwracać się do przysięgłych, pytając: „Ażaliż możecie skazać na śmierć niewinnego?” Gdyby taki Lachaud lub inna znakomitość broniła Pela, pewnoby innego systemu obrony nie wybrała. Niestety rzecznik oskarżonego był młodzieńcem, próbującym skrzydeł adwokackich, a słabe loty nie zdołały unieść ciężkiego i zawiłego procesu.

Przypuszczając należy, że trybunał w procedurze odnajdzie błąd jakiś lub nieformalność i odesła sprawę przed inną ławę. Wprawdzie Pel liczy może na ulaskawienie, którego prezydent rzeczypospolitej nie skąpi w zdarzeniach budzących mniejsze wątpliwości niż obecne, ale opinia publiczna i sumienie ogółu domagają się nie łaski lecz głębszej rozważ, staranniejszych

badan śledczych, bystrzejszej aprecyacji — więc nowego sądu.

Dawno już Longchamps nie było tak zapełnionem jak w ubiegłą niedzielę na biegu o *grand-prix* Paryża. W trybunach pesażu ani jednego wolnego miejsca. Kresła sobie wydzierano. *La pelousee* podobną była do mrowiska. Czas był przepyszny — za piękny nawet, słońce bowiem paliło jak w lipcu i sierpniu.

O godzinie trzeciej prezydent rzeczypospolitej p. Grévy zajął honorowe miejsce. Towarzyszili mu p. Mollard, *introduktor* ambasadorów, p. Fournet, jego sekretarz i jeden z adjutantów. Wkrótce ukazali się także w trybunie urzędowej: p. de Freycinet z żoną i córką; p. Allain Targé, minister spraw wewnętrznych; p. Floquet, prezes Izby deputowanych z żoną; p. Le Royer, prezes senatu; p. Sadi-Carnot, minister skarbu; p. Gragnon, prefekt policyi; p. Poubelle, prefekt dep. Sekwany; baron Mornheim, ambasador rosyjski z żoną; poseł japoński; generał Menabrea, ambasador włoski i minister pełnomocny Stanów Zjednoczonych Mac-Lane.

O *grand-prix* współzawodniczyło koni siedm. Wygrał *Paradox*, dzielny rumak angielski, należący do p. Brodrick-Cloët. Wyspiarze przybyli z za kanału, powitali to zwycięstwo głośnem *hurrah!* Francuzi — mniej szwiniści niż dawniej — pocieszyli się pomyslnym obrotem zakładów. Parę milionów franków posypało się na zielonej łące z kieszeni jednych do drugich i wszystko skończyło się zgodnie i przyjemnie na szampanie i nocnym bakaracie.

Karnawał wiosenny paryski skończony. Za kilka dni wielki świat zacznie się rozjeżdżać. Stolica Francyi usnie na dwa miesiące.

ZYGMUNT SARNECKI.

wanego źródła, iż pogłoski, rozsiewane przez niemieckie wschodnio-afrykańskie Stowarzyszenie o gwałtach, jakich skutkiem zanziarski ma się rzekomo dopuszczać przeciw posiadłościom niemieckim, są po większej części bezzasadne i zostały nawet już odwołane.

Uwaga w Berlinie była zajęta ostatnimi dniami prawie wyłącznie procesem, wytoczonym o obrazę honoru przez znanego pastora nadwornego, Stöckera, p. Bäckerowi, redaktorowi dziennika *Freie Zeitung*. Powodem procesu były dwa artykuły dziennikarskie, z których jeden ukazał się pod tytułem: „Nadworny kaznodzieja, kandydat do parlamentu i kłamca”, a drugi zawierał wspomnienia niejakiego Grüneberga, którego Stöcker używał niegdyś do politycznych agitacji. Oskarżony przytaczał na swą obronę niektóre odczyty Stöckera, technące największą nienawiścią i pełne ubliżających podejrzeń. Grüneberg zeznał jako świadek, że należał pierwotnie do partii socjalistów, następnie, pod wpływem biblii, zmienił swe przekonania i zaczął gorliwie szerzyć antysemityczne zasady Stöckera. Na agitację łożono, według jego zeznań, niezmiernie sumy, wynik nie odpowiadał jednak oczekiwaniom. W końcu postanowił Grüneberg założyć na własną rękę stronnictwo chrześcijańsko-socjalne i wskutek tego rozstał się z Stöckerem. Niekorzystny dla Stöckera obrót wzięta sprawa, gdy obrońcy Bäcker'a udało się udowodnić, że oskarżyciel w jednym z poprzednich procesów, w którym występował jako świadek, złożył przysięgę bez należytego rozmysłu. Stöcker zeznał wówczas, iż nigdy w życiu nie spotykał się z niejakim Ewaldem, agitatorem socjalistycznym. Zeznanie to miało wielkie znaczenie dla przebiegu owej sprawy. Obecnie udowodniono Stöckerowi, że jeszcze przed złożeniem przysięgi nieraz się spotykał z Ewaldem.

Sąd skazał wprawdzie Grüneberga na trzy tygodnie więzienia i ponoszenie kosztów procesowych, przyjął jednak jako łagodzącą okoliczność, iż oskarżyciel drażnił przeciwników a w motywach wyroku podniósł wyraźnie, iż pastor Stöcker złożył przysięgę w sprawie Ewalda, bez należytego rozmysłu.

(Z Petersburga.)

Petersburski *Kraj* pisze: „Wśród petersburskiej kolonii austriackiej krąży uporczywie pogłoski o spodziewanym przybyciu do Rosji austriackiego Następcy Tronu, Arcyksięcia Rudolfa z Małżonką. Przybycie to, według pogłosek, będzie miało gołą przywatny charakter. Dostojni Państwo, po poznaniu Petersburga, Moskwy, Warszawy i Kijowa, zamierzają spędzić kilka tygodni na Kaukazie, celem zbadania fauny miejscowej. Jak wiadomo, austriacki Następca tronu jest zapalonym miłośnikiem i znawcą fauny, i napisał kilka znakomitych ścisłe naukowych monografij zoologicznych. Wszelako w tutejszem poselstwie austriackim nie otrzymano dotychczas żadnych urzędowych wiadomości o tej wizycie.”

W ministerstwie sprawiedliwości rozpatrywanym jest pod bno, jak się dowiaduje *Kraj*, projekt zmiany paragrafu kodeksu karnego, odnoszącego się do niedozwolonego nauczania początkowego i tak zwanych szkół potajemnych. Dotąd przestępstwo to uważane było za proste wykroczenie przeciwko przepisom porządkowym, i karane grzywną od 1 do 50 r. sr., odtąd zaś ma pociągać za sobą pozbawienie pewnych, szczególnie praw i przywilejów z zamknięciem w więzy. Projekt ten, gdyby został przyjęty przez właściwe ministerstwa, musiałby być jeszcze zatwierdzonym w drodze prawodawczej przez radę państwa.

Znany korespondent warszawski *Nowoje Wremia*, podpisujący się „Rosyjski Strannik”, rozpoczął w tymże dzienniku szereg artykułów o południowo-zachodnich guberniach. W pierwszym artykule mówi o kolonistach czeskich. Początek kolonizacji czeskiej przypada na rok 1863. Czesi, zdaniem Strannika, poczęli napływać nie w skutek braku miejsca u siebie w domu, ale z uwagi na słowiańskie sympatyje i zamiary rządu rosyjskiego, co wszystko zarysowało się najwyraźniej podczas zjazdu słowiańskiego w r. 1867.

Uznawszy tę kolonizację za rzecz dobrą pod względem ekonomicznym, rząd przypuszczał, że w ten sposób zapobiegnie dalszemu krzewieniu się i wzrostowi polskości w tych prowincjach, oraz da odpowiednią przeciwwagę katolicyzmowi, pierwsi koloniści bowiem byli prawie wyłącznie wyznawcami Husa i ujawniali niejaką skłonność do przyjęcia prawosławia; z dobru tego usposobienia rząd nie umiał jakoś w porę skorzystać. Koloniści otrzymali różne ulgi i ułatwienia podatkowe i rekrutkie, oraz na równi z Rosyanami uwolnieni zostali od płacenia ciężarów przy przechodzeniu w ich ręce własności ziemskiej z rąk polskich. Ale już w roku 1874 ulgi rekrutkie zostały cofnięte, i z tą chwilą ustaje też napływ kolonistów.

„Gazeta Lwowska” z dnia 18

W ogóle mówiąc, Czesi stali wyżej od okolicznego chłopstwa tak pod względem zamożności jakoteż i kultury, i ztąd po części nie przystali w r. 1876 na projekt przypisania się do gmin *wołosnych*, obowiązując się także i sądu wołosnego z karami cielesnymi. W ostatnich czasach pewna liczba Czechów przyjęła jednak poddaństwo rosyjskie; ale uczynili to głównie zamożniejsi, i w tym celu, aby mieli prawo skupować ziemie polskie, włościanie bowiem mają to prawo bez względu na wyznanie. Rząd nie widzi też w obecnej chwili żadnej korzyści z tej kolonizacji, tembardziej że Czesi trzymają się silnie katolicyzmu i polonizują się jak dawniej. W skutek tego powzięto nawet decyzję, aby gubernie południowo-zachodnie strzedz nadal od żywołu czeskiego i z uwagi na to cofnięcie im zostały wszelkie ulgi, dotyczące kupna ziemi, oraz zaprzestano wydawać im świadectwa na dalsze skupowanie ziemi.

Co się tyczy religii, to koloniści czescy rozpadli się na dwie grupy: pierwsza, niewielka, przy pomocy administracji miejscowej usiłowała utworzyć bractwo czeskie (i tutaj głównie liczą się pierwotni koloniści, wyznawcy Husa), druga, o wiele większa, jest katolicka. Są jeszcze w niewielkiej liczbie lutrzy, mianujący się helwetami.

Wedle ostatnich danych statystycznych, kolonistów czeskich jest dziś w tamtych okolicach około 20.000, stanowią oni 3000 rodzin, trzymają się razem i trochę zdala od włościan miejscowych. Korespondent powiada, że są też od nich zamożniejsi, ale mają upodobanie w pijaństwie i okazują w ogóle skłonność do pijaństwa, które często przypięcają śmiercią przedwczesną, organizm ich bowiem nie wytrzymuje tego nałogu dłużej nad lat kilka.

(Stronnictwa i nowy gabinet w Anglii.)

Z powodu trudności, jakie następcza utworzenie nowego gabinetu, zostały posiadzenia parlamentu odroczone aż do końca bieżącego tygodnia. Przez ten czas starać się ma lord Salisbury o tymczasowe przy najmniej skonsolidowanie stronnictwa i złożenie gabinetu konserwatywnego. Trudności, takie same, jakie miał w ostatniej chwili Gladstone z przyczyny nieporozumień w stronnictwie własnem, ma obecnie Salisbury przed konstytuowaniem się gabinetu. Jest to zresztą tylko domysł, że Salisbury w istocie zostanie prezesem ministerstwa, gdyż znaczna część torysów przechyla się na stronę Northcota. Stronnictwo konserwatywne przed objęciem jeszcze steru postarało się o zapewnienie sobie wpływowych organów prasy. Według korespondenta londyńskiego do *Köln. Zig.* z wielkich dzienników porannych oddane są bezwarunkowo polityce, którą reprezentuje lord Salisbury: *Times*, *Daily Telegraph*, *Standard* i *Morning Post*. Z dzienników, wychodzących jako wydanie wieczorne, zawsze były szczerze konserwatywnymi *St. James Gazette* i *Globe*. Do tych przyłączyła się założona od lat kilku gazeta pod tytułem *Evening News* i prawdopodobnie przybędzie do tego koncertu także radykalna niegdyś *Pull Mall Gazette*. Gdy się uwzględni, że ta ostatnia z wieczornych gazet jest jedną z najwpływowszych i że w sprawie wzmocnienia marynarki i w sprawie afgańskiej odegrała poważną rolę, to obecnie przerzucenie się jej do obozu konserwatywnego może wywrzeć wpływ wielki. Oprócz już istniejących, zapowiedzieli konserwatyści pojawienie się w przyszłym tygodniu nowego dziennika pod tytułem *Primrose Record*. Wobec tak poważnej liczby organów rozmiarami największych, mogą konserwatyści śmiało twierdzić, że w prasie są panami sytuacji. W kraju zaś, jak Anglia, gdzie się zajmują tem żywo, co mówią dzienniki i jak oceniają sprawy, daje to niewątpliwie wpływ niepośledni. Stronnictwo przeciwnie, to jest liberalne, ustępujące razem z odwrotem Gladstone, rozpoczyna w porównaniu z prasą konserwatywną, za ledwo kilku organami, z których tylko *Daily News* ma powagę. Prócz tego bowiem wychodzi *Morning Chronicle*, mało budząca interesu i radykalny organ nadzwyczajnie tani, pod tytułem *Echo*.

KRONIKA

— Szereg rautów z powodu wyścigów, rozpoczyna jutro recepcja u hr. Wilhelmów Siemięskich-Lewickich; w sobotę raut drugi u hr. Alfredów Potockich, a w niedzielę, jak to już wczoraj donieśliśmy, u pp. Namiestnikowstwa Zaleskich.

— Nowa fundacya. Według doniesienia *Czasu* z Wiednia, fundacya utworzona przez obywatela tarnowskiego, Karola Słapę, na stypendya dla uczniów Akademii przemysłowo-technicznej w Krakowie, uzyskała zatwierdzenie rządu.

czerwca 1885.

— Kuratorya fundacyi stypendyjnej s. p. dr. Jaa. Towarnickiego nadała uchwałami z dnia 20 lutego i 20 kwietnia 1885 z powyższej fundacyi cztery stypendya, przeznaczone dla krewnych lub imienników s. p. fundatora: Józefowi Towarnickiemu, uczniowi III klasy szkoły ludowej w Dobrotworze, Ludwikowi Towarnickiemu, uczniowi I klasy tejże szkoły, Karolowi Leonowi dw. im. Towarnickiemu, uczniowi I klasy szkoły ludowej św. Maryi Magdaleny we Lwowie i Stanisławowi Towarnickiemu, uczniowi I klasy e. k. szkoły realnej we Lwowie, trzem pierwszym w kwocie 150 zł., ostatniemu w kwocie 200 zł. rocznie. Siedm stypendyów zaś, przeznaczonych dla uczniów nienależących do rodziny s. p. fundatora, nadano powyższymi uchwałami Eugeniuszowi Zajączkowskiemu, uczniowi III klasy szkoły ćwiczeń przy e. k. seminaryum nauczycielskim w Rzeszowie (w rocznej kwocie 120 zł.), Józefowi Adamowi dw. im. Marynowskiemu i Michałowi Władysławowi dw. im. Ptaszykowskiemu, uczniom VIII klasy, tudzież Zygmuntovi Czerkawskiemu, uczniowi II klasy e. k. gimnazjum w Rzeszowie (w rocznej kwocie po 150 zł.), Janowi Bernardowi dw. im. Grudzińskiemu, uczniowi V roku wydz. lek. w uniwers. Jagiellońskim, Władysławowi Żurowskiemu, uczniowi I roku wydziału prawniczego w uniwersytecie Jagiellońskim i Antoniemu Lewickiemu, uczniowi I roku wydziału prawniczego w uniwers. lwowskim (trzem ostatnim w rocznej kwocie po 200 zł.).

— Konkurs. W państwowej służbie budowniczej Nadbrzeża opróżniona jest posada praktykanta budowniczego z adjutum rocznem 600 zł. do obsadzenia. Podania, zaopatrzone w przepisane dowody kwalifikacyjne, wnieść należy najpóźniej do dnia 20 lipca bież. roku do e. k. Prezydium Namiestnictwa w Tryeście.

— Wystawa obrazów i innych dzieł sztuki, urządzona staraniem tutejszego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, otwarta jest co dzień od godziny 9 z rana do 7 wieczorem, w auli e. k. szkoły politechnicznej, ulica Sapiechy. Wstęp w dni powszednie 20 ct. od osoby, a 10 ct. od dzieci; w niedziele 20 ct. od święta 10 ct. bez różnicy wieku.

— Pierwsze ogólne stowarzyszenie urzędników austr. węg. monarchii w Wiedniu IX, Kolingasse 15 i 17, podaje do ogólnej wiadomości, że i w następnym roku szkolnym 1885/86 udzieli wsparć naukowych i nada kilka wolnych miejsc naukowych dzieciom i sierotom po biednych członkach stowarzyszenia. Bliższych szczegółów dowiedzieć się można z nr. 22 *Beamtenszeitung*.

— Na pogorzelałów w gminie Rudzie wpłynęły do e. k. starostwa w Trembowli datki w łącznej kwocie 82 zł. 40 ct., które odesłaną została na ręce p. starosty w Zydaczowie.

— Kapela wojskowa pułku pieszo nr. 95, grać będzie dziś, we czwartek, przed pałacem JE. Namiestnika. Początek produkcji o godzinie 6 wieczorem.

— Smutna wiadomość nadeszła z Paryża. Zastabł tam mocno w skutek upałów p. Julian Klaczko. Hrabina Branicka, nie chcąc pacjenta zostawić w hotelu na łasce najmniejszej opieki, wzięła go do swojego pałacu.

— Grób s. p. Odyńca na cmentarzu Powązkowskim w Warszawie miał być dziś uroczystie poświęcony, a obrzęd ten poprzedzić miało uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę poety, którego śmiertelne szczytki spoczywały tymczasowo w grobie jago powinowatych.

— „Wallenrod“ na scenie krakowskiej. Czytamy w *N. Ref.*: Pomiędzy dyrekcją teatru lwowskiego a śpiewaczką opery warszawskiej, p. Dowiańską, toczą się układy o występy gościnne tej ostatniej na scenie krakowskiej celem umówienia przedstawień *Konrada Wallenroda* Żeleńskiego. Podobno i sławna przedstawicielka *Carmeny*, p. Hermanówna, ma przybyć do Krakowa w sierpniu na pięć występów gościnnych.

— Jubileusz „Halki“. W teatrze warszawskim z wielką uroczystością obchodzone będzie wkrótce trzeci setne przedstawienie *Halki* Moniuszki. Dyrekcya postanowiła sprawić dla tej sztuki nowe kostiumy i dekoracje.

— Schwytanie złodzieja. W nocy na 16 b. m. napotkał policyant na Wysokim Zamku koło prochowni osobę, odzianą w płaszcz i z białą chustką na głowie, niosącą duży tłumok na plecach, a spostrzegłszy, iż ta osoba, za kobietę przebrana, miała wasy, zatrzymał ją jako podejrzaną. Zdemaskowany, silny mężczyzna, stawił mu opór, a rzuciwszy tłumok i płaszcz z ramion, począł uciekać, jednak zatrzymany pałacem ścigającego go policyanta, upadł, poczem ten ostatni zdołał go wraz z owymi podejrzanymi rzeczami odstawić do policyi. Przytrzymany, który się nazwał Piotrem Gnot z Krasnego, został agnoskowany jako August Frenzel, pochodzący z Saksonii, który został w grudniu zeszłego roku po odbyciu półtoma rocznego więzienia za kradzież, za granicę wydany. Zakwestyonowane u niego rzeczy, skradł z pakunkowego wozu z walizki skórzanej, podczas jazdy pociągu, dążącego w nocy na 15 b. m. z Podzamcza do Zadzórze, w którymto celu zakradł się ten zbrodniarz do wspomnianego wagonu w chwili, gdy pociąg ruszył

z Podzamcza. Odstawiono Frenzla do sądu krajarnego.

— Przemycniczka. Etti Finkler, żona zarobnika, przemycając flaszkę wódki i zatrzymana z tego powodu na linii Żółkiewskiej przez strażnika akcyzowego, stawiła temuż przy pomocy swego męża czynny opór, skutkiem czego użył strażnik siecznej broni i zadał jej trzy cięcia tak znaczne, że musiano ją odstawić do głównego szpitala.

— Przejechanie. Wczoraj po południu 6-letnia Anna, córka zarobnicy, została na ulicy Żółkiewskiej skutkiem nieostrożnej jazdy wiejskiego parobka Iwana Stefaniszyna, przejechaną i na ciele tak uszkodzoną, że musiano ją odwieźć do głównego szpitala. Winowajcę aresztowano.

— Śmierć dziecka. Anna Sobko, posługaczka, powróciwszy przedwczoraj w południe z posługi do domu, zastała swoje cztero-miesięczne dziecko, które owinięte w poduszeczce pozostawiła spać w kołysce, nieżywe. Uduł się ono pod chusteczką, którą było nakryte. Wdrożono postępowanie karne z powodu przewinienia niegłędnej matki.

— Klęską pożaru d. 9 b. m. nawiedzona została gmina Łączyn, w powiecie nadworniańskim. Ogień, który z niewiadomej dotąd przyczyny powstał w domu starozakonnego Offenberga, zniszczył 20 domów mieszkalnych i 15 budynków gospodarskich, z których dwa tylko były ubezpieczone. Stratę oceniono na 9.000 zł. Śledztwo zarządzone.

— Zapiski policyjne. Skradziono zegarek srebrny służby kolejowej ze złotym łańcuszkiem; srebrną tytoniówkę z monogramem T. H. i napisem 24 März 1871; parę spodni w czarne i białe paski, surdut granatowy, chusteczkę jedwabną niebieską, rękawiczki brązowe, pugilaresik czarny z notatką, w którym znajdował się złoty klucz do zegarka, dyamencik i kwit dłużny A. B. na 74 zł.; szkoda wynosi 105 zł., a kradzież tę popełniono przez okno w domu pod l. 13 przy ulicy Zborowskiej — Zgubiono kartkę zast. banku rosyjskiego do l. 72.702 na paltot za 4 zł. zastawiony — Znaleziono kartkę zast. banku rosyjskiego l. 74.539 na płaszcz, za 3 zł. 13 b. m. zastawiony — Zakwestyonowano duży kufer obciążony szarem, niebiesko i czerwono kratkowanym płótnem, okuty i na dwa zamki zamykany; wazonik z kaktusem, komuś skradziony.

— Austriacka wyprawa naukowa, której głównym celem jest zbadanie działu wód Nilu i Kongo w Afryce, w poniedziałek wieczór wyruszyła z Wiednia. Na czele wyprawy stoi znany uczonej podróżnik dr. Lenz.

— Na wyścigach paryskich d. 17 b. m. wielką nagrodę miasta Paryża, 150.000 franków, zdobył koń angielski p. Brodziej *Paradox* po *Sterlingu*; drugim był *Reinisant*, margrabie Bouthillier, trzecim *Present Times* p. Lefevre. W biegu brało udział siedm koni.

— Pożar Grodna. Według korespondenta *Wieku*, ze znaczniejszych budynków i biur rządowych spaliły się: biuro tak zwanej Deputacyi szlacheckiej, wraz z aktami i dokumentami, zarząd miejski, sąd sieroeki, zarząd mieszczański i rzemieślniczy, mieszczące się w domu, noszącym nazwę Batorego, dalej: zarząd akcyzy, z którego również nie zdołano nie uratować, dwie kancelarye notaryuszów, rządowa szkoła żydowska, szkoła luterńska, biuro wojennego naczelnika, kancelarya sztabowa 26 dywizyi, więzienie i filia banku państwu, jak chcą mieć niektórzy, wraz z całym zapasem około 2 milionów rubli gotówki i wszystkimi księgami. Gmach, w którym się mieści gimnazjum żeńskie, trochę tylko nadpsuty został; gimnazjum zaś męskie, sąd okręgowy i biuro telegrafu (który przez dwa dni nie funkcjonował wszakże) ocalone zostały. Spalił się klasztor Brygidek, w którym ośm mniszek dokonywało już tylko świątobliwego żywota swego; kościół zaś Brygidek ucierpiał niewiele, gdyż spaliła się tylko jedna wieżyczka, dwunnicia (dzwony spadły) i część dachu na samym kościele. Podobno jednak mur pękł w jednym miejscu. Drugi kościół, Farnym zwany, jakkolwiek ze wszech stron stał w płomieniach, ocalał jednak szczęśliwie. Spaliły się przytem jeszcze: jedna księgarnia, „Narodnaja Polza“, dwa zakłady fotograficzne, apteka, drukarnia, dwa bankierskie kantory, z górą 100 sklepów, niektóre pierwszorzędne i zamożne bardzo; dalej kilkanaście hoteli i domów zajazdnych, Moskiewski, Słowiański, Szlachecki — wszystko ogromne gmachy, Kwieński, Dynaburski i t. d. Straty jakkolwiek trudne są do obliczenia, śmiało na 4 do 5 milionów podawane być mogą. Z Towarzystw ogniowych najbardziej zaangażowane są „Rosyja“ na 200 tysięcy rs. i „Północne“ 300 tysięcy rs.

— Prawdziwa zamieć śnieżna szalała nad Petersburgiem dnia 12 b. m. przy dwustopniowej temperaturze. Orkan chwilami był tak silny, że wyrwał drzewa z korzeniami, zrywał dachy i t. d. Wiatr dął od morza i woda w Nowie i w kanałach, podniósłszy się o pięć stóp, wystąpiła w kilku miejscowościach z brzegów. W zatoce burza szalała z wściekłością i uniemożliwiała wszelką nawigację.

— Defraudacya. Kasyer kasy oszczędności w Neubäusel, zdefraudował 100.000 zł. i umknął.

— Cholera w Hiszpanii. Według *D. Zig.*, znakomity badacz chorób zakaźnych,

dr. Drasche, wyraził wobec znajomego swego otuchę, że tegoroczna cholera w Hiszpanii, nie przekroczy granic tego kraju.

Przewodnika gimnastycznego (organu Towarzystwa gimnastycznego „Sokol“ we Lwowie) opuścił prasę nr 6 z czerwca b. r. Treść: Czy Towarzystwa gimnastyczne mają rację bytu w Polsce? — O potrzebie wychowania fizycznego. — Zarys ćwiczeń na skoczni (c. d.) — Sprawy towarzystw gimnastycznych polskich. — Kronika.

— **Rzeszów**, 17 czerwca. Dziś obchodził tutejszy c. k. starosta i rada rządu p. Jan Tustanowski, 40-letnią rocznicę swej publicznej służby. Miejscowy proboszcz, ks. kanonik Gruszcza, odprawił solenne nabożeństwo przy współudziale wokalnoinstrumentalnej muzyki tutejszego c. k. seminarium nauczycielskiego, za pomyslną jubilatą, na którym wszystkie władze i stany licznie reprezentowane były. Po nabożeństwie zaproszono jubilatę do gustownie festonami, zielenią, kwiatami i kobiercami ozdobionej sali w gmachu starostwa i składano mu gratulacje. Imieniem urzędników starostwa i urzędu podatkowego, przemawiał komisarz p. Schutt, i skreślił wymowne słowa zasługi jubilatę, doręczając mu równocześnie na pamiątkę puchar srebrny w stylu renesansowym, tudzież misternie wypracowany adres z podpisaniami wszystkich podwładnych urzędników. — Książę prałat Buchwald, którego łączą z jubilatą węzły szczerzej, jeszcze na ławie szkolnej zawartę przyjaźni, przemawiał imieniem deputacji duchowieństwa powiatu rzeszowskiego. Następnie otrzymał jubilat gratulacje od deputacji sądu obwodowego, rady powiatowej, rady miejskiej, gimnazjum, seminarium nauczycielskiego, obydwu miejscowych szkół ludowych, nauczycielstwa powiatu łańcuckiego i przełożonej gminy izraelickiej, a dany przez ks. kanonika Gruszcza obiad na cześć jubilatę, do którego dwadzieścia kilka zasiadło osób, zakończył tę uroczystość.

Współczesne Chiny.

(Ciąg dalszy.)

Jakkolwiek postępowe pod innymi względami, co się jednak tyczy procedury sądowej, Chiny, są jeszcze bardzo zacofane. Wszystkie sprawy, tak cywilne jak i kryminalne, sądzone bywają przez jednego i tego samego sędziego, który znowu często jest urzędnikiem administracyjnym. Tylko sprawy i zbrodnie wojskowych, są sądzone przez oficerów.

W gminach wiejskich istnieje rodzaj rady rządzącej sprawami gminy, której obowiązkiem jest także nakłaniać do zgody strony powaśnione. Jeśli zgoda nie przyjdzie do skutku, strony spór wiodące, odnośnie się do pierwszej instancji, do sędziego powiatowego, a później mogą apelować do wyższych sądów prowincjonalnych, w nadzwyczajnych zaś razach sprawy opierają się o samego cesarza, ale nigdy bezpośrednio.

Etykieta wymaga, żeby sędzia nie ukazywał się na ulicy bez munduru i orszaku, który bywa rozmaity, stosownie do rangi urzędnika.

Trybunał mieści się zwykle w wielkiej sali, urządzonej bardzo skromnie, której drzwi wychodzą wprost na ulicę. Sędzia siedzi za stołem, na którym stoją przybory do pisania, pieczęć urzędowa i znaczki służące do oznaczenia liczby kijów, na którą winny zasądzony został. Fotel, na którym sędzia zasiada, ozdobiony jest głową gryfa, i to jedyną dekoracją jaką się widzi wśród tych pustych murów, oprócz kilku napisów klasycznych, z których jeden zaleca sędziemu litość nad obwinionymi.

Obok sędziego i za nim, znajdują się sekretarze, woźni, posłańcy, gotowi na jego skinienie. Każdy obwiniony wchodząc klęka przed sędzią, do którego mówi się *laoye* czyli panie, *Fa-laoye*, dostojny panie lub *Fajm*, wasza wysokość, stosownie do piastowanego urzędu.

Adwokaci nieznanymi są w Chinach. Każda sprawa wytoczona przed sąd, powinna być spisana przez notaryusza; ci notaryusze, kupują sobie posady jak we Francji i ogólnie mają opinię ludzi chciwych. O sędziach przysięgłych naturalnie mowy nie ma. Kodeks chiński bardzo szczegółowo wchodzi we wszelkie szczegóły postępowania sądowego, wymaga, żeby zastosowany przepis prawny wyrażony był w wyroku i wyznacza surowe kary na urzędników, przekraczających postanowienia kodeksu. Rozumie się jednak, że pomimo kar, przepisy te, nie są ściśle wykonywane, szczególnie, co się tyczy tortury.

Tortura jest głównym środkiem uzyskania zeznań gdyż sędzia chiński nie przykłada żadnej wagi do oświadczeń oskarżonego i słów świadka. Kodeks zna wprawdzie jeden tylko rodzaj tortury polegający na ścisaniu w żelaznych kleszczach rąk i nóg obwinionego, pomimo to jednak rozmaite

zastosowanych w praktyce męczarni jest niewyczerpaną. Jedną z najwzkiejszych jest wyciąganie uszu, to znów palenie palców u rąk, które wpraw oblewają palną materią, wieszanie za palce i trzymanie w postawie kłęzącej na piasku, soli i potłuczonym szkłem tak długo, aż rany się na kolanach porobią. Jeden z podróżników opowiada, że widział pewnego biedaka skazanego na taką torturę: miał ręce związane z tyłu do przodu, który dwaj oprawcy trzymali, jeżeli zrobił jakiś ruch, aby sobie ulżyć, wnet uderzenie bambusem do porządku go przywoływało. Nieszczęśliwy był siny i drżał w gorączce, błagał urwany głosem litości, ale oprawcy odpowiadali szyderczo: „cierp, albo się przyznaj!“ Często okrucieństwo sędziów posuwa się tak daleko, że głos oburzonej opinii publicznej obija się o cesarza. Tak właśnie było z powodu pewnego urzędnika, który zaprowadził torturę wody gorącej, przecinanie żył wieszanie za ręce przybite do deski. Ale według sprawozdania gazety oficjalnej, cesarz uwolnił urzędnika od zarzutów, mówiąc że rzeczywiście zbrodnie oskarżonego zasługiwały na taką karę.

Główne kary, ustanowione w kodeksie chińskim są: tak zwana *kia*, biczowanie, bicie bambusem, wygnanie dożywotnie lub czasowe, banicja, i śmierć. *Kia* ma to samo znaczenie, co pęgiel. Jest to kara, która stosownie do winy może być znośna, lub bardzo ostra. Przyrząd, złożony z desek z drzewa grubego i ciężkiego, jest zwykle kwadratowy, waży piętnaście do dwudziestu kilogramów, średnicy jednego metra; otwór wycięty pośrodku, służy do włożenia głowy obwinionego, który cały ciężar musi dźwigać na plecach, nie może podnieść rąk do ust, ani się położyć. Pozwalają mu najczęściej przysiąść na ziemi, tak, żeby cały ciężar oparł się o ścianę. Męka staje się okropną w miarę czasu, zwłaszcza gdy oprawcy nie chcą i w noc uwolnić z niej skazane. Napis na drzewie wymienia imię winnego, i zbrodnię, jaką popełnił. Jeżeli kara ma trwać tylko dzień jeden, wówczas skazaniec musi stać nieruchomo na słońcu, na miejscu uczęszczanym, przy drzwiach sądu lub świątyni. Jeżeli zaś kara ma trwać dłużej, a trwa czasem i trzy miesiące, pozwalają chodzić po ulicy i żebrać; wieczorem skazaniec wraca do więzienia, gdzie go na noc zwalnają ze straszego ciężaru. Bywa czasem, że *kia* ma dwa otwory i dwóch skazańców razem chodzi; w konstrukcji tej tortury są rozmaite zmiany i obostrzenia czasem tak straszne, iż skazani rzadko wytrzymują dłużej jak trzy dni i umierają zwykle po upływie czterdziestu ośmiu godzin. Obostrzenia te spotykają zwykle świętokradców.

Biczowanie jest właściwie tylko wstępem do innych kar, lub też środkiem policyjnym, zastosowywanym zwłaszcza do złodziei. Wówczas odbywać się zwykło na ulicy; delikwent prowadzony bywa w kajdanach, mając dwie małe chorągiewki zatknięte w uszy. Przed nim idzie woźny, niosący wyrok na piśmie, a za nim postępuje kat, który za każdym zadaniem ciosom woła: „Oto kara za złodziejstwo!“ Razy bywają tak silne, że prawie zawsze za piętem uderzeniem, krew oblewa winowajcę. Od kary cielesnej można się okupić pieniędzmi, jest nawet osobna na to taksa, i sędzia może ją zastosować, jeżeli obwiniony nie ma piętnastu lat, lub przeszedł sześćdziesiąt.

Wygnanie na całe życie czyli *man k auan*, spotyka fałszerzy i złodziei. Wysyłają ich do Tartarii lub północnych prowincyj, i używają do uprawy ziemi, lub robót w kopalniach. Podróż odbywają skazańcy piechotą, czyniąc dziennie dwadzieścia pięć kilometrów drogi, przykuci do jednego drąga żelaznego po sześciu, pod dozorem umyślnego strażnika. Zmęczenie i brak pokarmu zabija wielu; starcy i kobiety nigdy prawie nie dochodzą na miejsce przeznaczenia.

Banicja zwykle jest połączona z piętnowaniem; na policzku winowajcy kat wypala imię jego, i rodzaj winy, poczem wprowadzają go za mury miasta i puszczają z oświadczeniem, że gdyby wrócił, śmierć go czeka.

Jest kilka rodzajów kary śmierci w Chinach, ale najwzkiejsze są: uduszenie i ścięcie. Uduszenie uważane jest za mniej hańbiącą karę od ścięcia, które może być zmienione na jeszcze straszniejszą karę ćwierćowania zwaną: *ling chi*, a zastosowywaną w wypadkach ojcobójstwa, mężobójstwa, bratobójstwa i morderstw dokonanych na rodzicielstwie rodziców lub opiekunach. Kara ta wykonywana bywa w ten sposób, że przywiązują skazańca do krzyża i tną go wtedy na 120, 36, lub 24 części. Nadzwyczajną łaskę, którą sam cesarz tylko udzielić może, jest ograniczenie liczby części do ośmiu.

Skazaniec chiński ze stoicyzmem podaje się losowi. Zwyczajem jest, że przed egzekucją przynoszą go w lektyce do sali sądowej, celem przekonania się po raz ostatni o tożsamości osoby. Ta ceremonia

niejednokrotnie pochlebia ambicji skazańca, który w tej chwili czuje się osobą znakomitą, zwracającą powszechną na siebie uwagę. Krewi jego i przyjaciele oczekują nań w podwórzu z przygotowaną na ten cel uczta, złożoną z ciast, wieprzowiny i wina zaprawionego odurzającymi roślinami, co przyczynia się do odebrania przytomności nieszczęśliwemu w chwili krytycznej. Trzeba też przyznać, że dozorey, pomimo swego okrucieństwa, są dla skazańcy dość łaskawi; jeżeli który z nich nie ma przyjaciół, którzyby pomyśleli o ucieczce poźnalnej, sprawią mu ją sami, i pamiętają o jego potrzebach, starając się w ten sposób dodać mu otuchy. Zwłoki winowajców oddawane bywają rodzinie, chyba w nadzwyczajnych razach głowa zabitego bywa wystawiana w klatce, na miejscu popełnionej przez niego zbrodni. (C.d.n.)

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie podają następujące dyspozycje letnich podróży Najwyższego Dworu: W przyszłą środę d. 24 b. m. Najj. Pan wraz z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą przybędą z Feldafing do Ischl, poczem w dni kilka odjedzie tam sam Monarcha. Część kuchni cesarskiej wysłana tam będzie pojutrze, a ekwipaże odeszły już przedwczoraj.

W ciągu półtoramiesięcznego pobytu Najw. Dworu w Ischl, przybędzie Najj. Pan 2—3 razy do Wiednia, dla udzielania audiencji i w celu zwiedzenia obozu w Bruck. Dzień 18go sierpnia (urodzin monarszych), przepędzi Najj. Pan i w tym roku w gronie Rodziny w Ischl, dokąd na ten dzień przybędą także Najd. Arcyksiężstwo Rudolfowie. Nazajutrz, t. j. 19 lub 20 sierpnia powróci do Wiednia Najj. Pan i Najd. Cesarzowiczowstwo, a jeden lub dwa dni później Najj. Pani z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą. W tym czasie spodziewany jest bowiem przyjazd króla Leopolda Belgijskiego, który, jak wiadomo, od czasu zaślubin Najd. Arcyksiężniczki Stefanii, jeszcze jej nie odwiedził. Wraz z nim przybędzie i jego najmłodsza córka Klementyna. Pobyt króla Leopolda potrwa w Wiedniu do dnia 24go sierpnia rano, w którym to dniu wyjedzie całe towarzystwo, (z wyjątkiem Najj. Pani, która powróci do Ischl), na manewra do Czech. Pomimo, że manewra te, dnia 21go sierpnia się zaczynają, a już z tym wrześniem się kończą, mają pozostać Najj. Pan i król Leopold aż do 7go września w Czechach na zamku cesarskim w Reichstadt, gdzie także i reszta Towarzystwa t. j. Najd. Następca tronu wraz z Małżonką i inni Najd. Arcyksiężęta przybędą. Z Reichstadt uda się Monarcha przez Wiedeń na manewra do Kroacji na t. zw. Pozezańską równinę, gdzie zabawi od 8go do 12go września.

Najj. Pan udał się wczoraj po południu do Laxenburgu, celem odwiedzenia Najd. Cesarzowiczowstwa, i powrócił wieczorem do Schönbrunnu.

Najd. Arcyksiężę Rainer przybył przedwczoraj do Opawy, i odbył tam inspekcję obrony krajowej.

Król Milan przyjmował przedwczoraj w swoich apartamentach w hotelu *Imperial*, ambasadora niemieckiego, ks. Reussa.

Przy wczorajszych uzupełniających wyborach w kuryi miejskiej posiadłości bukowińskich okręgu Radowce-Suczawa-Kimpolung został wybrany posłem 362 głosami, p. Minister oświaty baron Conrad. Kontrkandydat Pitey otrzymał 28 głosów.

W ten sposób członkami Izby deputowanych są następujący pp. Ministrowie: dr. Ziemiałkowski, dr. Dunajewski, hr. Falkenhayn, baron Pino, dr. Prażak, wreszcie baron Conrad.

Presse zaznaczając doniesienie jednego z dzienników wiedeńskich, iż Jego Eksceleńcy dr. Smolka nie da się nakłonić do ponownego przyjęcia godności prezydenta Izby deputowanych, dodaje, że w kołach dobrze poinformowanych nie zgoda nie wiedzą o podobnym postanowieniu sędziego weterana parlamentarnego.

O znanych z wczorajszych telegramów zaburzeniach robotników w Bernie, podają depesze do dzienników wiedeńskich następujące szczegóły: Dnia 16 bm. o godzinie 6 wieczorem, większa część robotników opuściła fabryki sukna na przedmieściu *Zeile*, i zaczęła zbierać się na ulicach. W pół godziny później tłumy wrosły do kilku tysięcy głów. Ekscyteney, pomiędzy którymi znajdowało się wiele kobiet, z tych jedna nawet odgrywała rolę

przywódcy, rzucili się na zabudowania fabryczne, powybijali okna, pozrywali firmy i zajęli wyzywającą postawę wobec robotników, wzywających do umiarkowania. Straże ogniowe usiłowały sikawkami rozprószyć tłumy, co się jednak nie powiodło. Teraz dopiero wystąpiło wojsko, w sił najpierw jednej kompanii, usiłując bez użycia broni oczyścić miejsce zbiegowiska. Tłum powitał je nieprzyjawnymi okrzykami i rzucał dalej kamieniami, z których kilka wpadło pomiędzy żołnierzy. O godzinie 7 wyruszyły trzy dalsze kompanie i szwadron kawalerji. Tłum widząc, iż wojsko sposobi się do zrobienia użytku z broni, zaczął się cofać i rozpraszać. O godzinie 10 wieczorem porządek został całkowicie przywrócony. Wśród zamieszania i niesłychanego ścisłu kilku robotników odniosło lekkie uszkodzenia. Mówią również o zranieniu kamieniami jednego oficera i trzech szeregowców. — Aresztowano kilkunastu ekscytenów, pomiędzy tymi dwóch przywódców. Władze zarządziły energiczne śledztwo.

Wczoraj zmarł w Karlsbadzie namiestnik Alzacji i Lotaryngii, po ny marszałek wojsk niemieckich, baron Mauteuffel.

Oficjalny *Journal de St. Petersburg* donosząc o śmierci księcia Fryderyka Karola tak pisze: „Ze względu na serdeczne stosunki pokrewieństwa i przyjaźni między dworem rosyjskim a niemieckim, śmierć ks. Fryderyka Karola wywołała w Rosyi, a zwłaszcza w armji równie bolesne uczucie, jak w Niemczech.“

Moskiewskija Wiedomosti, które zwykle posiadają dobre informacje o kwestiach dotyczących zagranicznej polityki, zamieściły artykuł, z którego wnosićby należało, że układy z Anglią niezbyt idą pomyślnie. Dziennik przytoczony domaga się od Anglii „wyrzeczenia się nadziei, jakoby Rosya była gotową odstąpić od celu wskazanego jej siłą rzeczy, że w swoich żądaniach odstąpi, czy to z powodu znudzenia, czy z gniewu, a tembardziej w skutek pogroźek, od czegokolwiek mającego dla niej rdzenie ważne znaczenie.“

Według zgodnych doniesień z Londynu, jedyną przeszkodą w utworzeniu gabinetu Salisbury-Northcote, jest młody i ekscentryczny lord Churchill. Należy on w obozie konserwatywnym do najradykałniejszych i jest konserwatystą raczej przez urodzenie i stanowisko, niż w zapatrywaniach. Lord Churchill dąży do przeobrażenia, albo jak sam mówi, do odrodzenia i odmłodzenia stronnictwa torysów i chce, żeby z obozu tego w parlamencie wykluczyć wszystkich lordów niepostępowych. Oczywiście, że starsi opierają się tak radykalnej reformie, skutkiem czego, powstaje zatarg nie tylko w stronnictwie, ale i w rodzinie torysów. Głównym punktem programu radykałów konserwatywnych, którym przewodniczą Churchill i Hicks-Beach, jest zupełna wolność Irlandji, podczas gdy Salisbury zgodziłby się jedynie na zniesienie stanu wyjątkowego. Stan rzeczy więc jest tego rodzaju, że w obec rozdwojenia w stronnictwie konserwatywnym, liberalni mają większą w łbie, a posłowie irlandzcy, mogą każdorazową większość przechylić na tę lub inną stronę. W Londynie obiegają pogłoski, że może przyjść jeszcze do utworzenia gabinetu z wigów umiarkowanych.

Pomimo formalnego zawarcia pokoju Francji z Chinami, konstatują niektóre dzienniki paryskie, że pokój nie jest jeszcze faktem spełnionym. Operacje wojenne musiały być wprawdzie zawieszone skutkiem niezmiernych upałów i deszczów, ale czarne sztandary nie myślą dobrowolnie opuścić Tonkinu. Generał de Courcy donosi, że skoro odpowiedniejsza pora roku pozwoli rozpocząć na nowo działania, to będzie zniewolony podjąć akcyę przeciw bandom czarnych sztandarów. Niepokoją nie mniej doniesienia z Tonkinu, według których wspomniane kohorty zbrojne zatrzymują ciągle posiłki przez zbiegłych żołnierzy z szeregów chińskich, jakoteż przez oddziały wojsk, umyślnie w tym celu uwalniane przez mandarynów.

Dotychczas żaden z dzienników nie doniósł, jakiego rodzaju jest choroba, która czyni spustoszenia w szeregach francuskich w Tonkinie. Nie małe zatem zrobiło wrażenie doniesienie telegraficzne, które otrzymał *Figaro*, że większa część zmarłych zapadła w Tonkinie na cholere i że z tej choroby zmarł jeden z oficerów ordynansowych admirała Courbeta.

Według *Nordd. Allg. Zig.* przewodniczący szwajcarskiego departamentu związkowego sprawiedliwości i policyi, rada Ruchonnet, po naradzie z prokuratorem

Wyroki prasowe.

L. 9254. (3957)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 22 czasopisma „Batkiwyszczyna“ z dnia 29/17 maja 1885 pod napisem: „Prawybyry wypały“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 5 czerwca 1885.

L. 9253. (3956)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 237 czasopisma „Nojyj Prołom“ z dnia 18/30 maja 1885 pod napisem: „K ruskym wyborciam wiersz i „Iz S ryzszczyzny 16/28 maja i it Husiatyna“ zawiera znamiona występku z §. 300 i 302 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 5 czerwca 1885.

L. 9643. (3958)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść broszury rosyjskiej p. t. „Izwistija S. Peterburgskoho słowiańskoho obszczestwa Nr. 4 april 1885 Juwilejnyj wypusk — S. Peterburg 1885“ zawiera znamiona zbrodni z §. 58 i 65 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 12 czerwca 1885

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2114. (3741 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach wzywa wszystkich tych, którzyby sobie do wiarytelnosci hipotecznych w stanie biernym realności pod lk. 15 w Zaleszczykach, do Piotra i Rozalii Bogdanowiczów należących ut dom. tom I pag. 163 n. 6 et 7 haer. z obliżu z dnia 4 lipca 1799 na rzecz Ruchli Engel czyli Englin w kwocie 800 złr. czyli 200 złr. Mk niemniej też obciążających jako nad ciężar ts sumę 400 złr. na rzecz Haszji Charnik z mocy wyroku z d. 27 kwietnia 1801, na koniec z mocy kontraktu przedślubnego z 24go października 1788, na rzecz Ruchli Engel ciężających a przez jej męża Imęsyna Eizyka Engel zapisanych jej 900 zł. pols., jakie prawa rościłi, by takowe najdalej do dnia 15go maja 1886, w sądzie tutejszym zgłosili, gdyż inaczej takowe na żądanie Piotra i Rozalii Bogdanowiczów jako obecnych właścicieli realności amortyzowane i wykreślone zostaną.

C. k. sąd powiatowy
Zaleszczyki, 24 kwietnia 1885.

L. 21032. (3995 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. S. I we Lwowie ogłasza, że na dniu 16go stycznia 1885, Katarzyna Krasicka właścicielka Sopotnicka we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarła.

Ponieważ tut. sądowi nie jest wiadomem, czyli i którym osobom do spadku jej prawo dziedziczenia przysługuje, przeto wzywa się wszystkich, którzyby sobie z jakiegokolwiek tytułu prawa do spadku rościłi, żeby w ciągu jednego roku licząc od dnia poniżej umieszczonego prawa swe do spadku wniosli ileże spadek dla którego równocześnie adw. dr. Juliusza Popiela we Lwowie z zastępstwem adw. dr. Lehmana kuratorem ustanowiono, z tymi, którzy się do takowego oświadczą i tytuł dziedziczenia wykażą, pertraktowanym i im przyznany, a gdyby się nikt do takowego nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu oddany zostanie.

Lwów, dnia 21 maja 1885.

L. 962. (3867 2—3)

Jego Ekscelecyja Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla trzeciej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1885 rozpoczynającej się na dniu 10 sierpnia o godzinie 8

rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami radców Michała Hofmoka, Juliana Malarkiewicza, Kamila Krafta, Jana Majeranowskiego, Antoniego Leżańskiego, Jana Szankowskiego.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 10 czerwca 1885.

L. 4920. (3932 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Wadowicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Onyszkiewicza, że przeciw niemu, Stanisław Zajac z Wadowic wniósł pozew de praes. 29go maja 1885, l. 4920 o kwotę 40 zł. zpn. że termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 30go czerwca 1885, o godzinie 9 rano wyznaczony został, i że kuratorem dlań ustanowiono Teodora Neumanna z Wadowic, któremu środków obrony udzielił lub innego zastępcę sobie obrać ma. Wadowice, 30 maja 1885.

L. 6214. (3724)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Władysława Jasińskiego o wyłączenie niektórych parcel z wykazu hipotecznego dóbr Janowice, ustanowiono dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr a mianowicie: p. Teresy z Chledów Rogawskiej, p. Władysława hr. Stadnickiego, p. Karola Polityńskiego i p. Zofii z Bednarskich Słonińskiej, kuratorem p. adw. dr. Malawskiego z zastępstwem p. adwokata dr. Gałęckiego.

Wzywa się tedy wymienionych wierzycieli hipotecznych, aby się albo sami zgłosili i praw swoich bronili, albo ustanowionemu kuratorowi udzieliłi potrzebnych do obrony dokumentów, albowiem w przeciwnym razie, sami skutki swego zaniedbania ponosić będą.

W Tarnowie, dnia 7 maja 1885.

L. 2175 (3755)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 16 lutego 1885 uwidocznionem zostało w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych, że Izak Hersz Butterweich, handlarz drzewem w Sieniawie, firmę swą „Izak Hersz Butterweich“ odtąd li „Izak Butterweich“ podpisywać będzie.
Przemyśl, 25 lutego 1885.

L. 285. (3731)

C. k. sąd powiatowy w Busku uwiadamiając z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Maryi Nagórskiej 20 w Żółtanieckiej, zmarłej w Busku 9 lutego 1883, z pozostawieniem ustnego kodycyłu, że dla nich ustanowiono kuratora Mikołaja Domkowicza z Buska, wzywa ich, by w przeciągu roku w tutejszym sądzie przy wykazaniu swych praw spadkowych do spadku się oświadczyli, ileże inaczej spadek przyznany będzie zgłaszającym się i wykazującym swe prawa spadkobiercom, a względnie gdyby się nikt nie zgłosił, uznany będzie za przypadły na rzecz Państwa.

Busk, dnia 15 marca 1885.

L. 22943. (3690)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że w rejestrze handlowym dla firm spółkowych wpisano firmę M. Beyer et Comp. Leinwandhändler und Wäscheabrikanten jako filię równobrzmiącą we Wiedniu istniejącej głównej firmy z tem uwidoczniem, że Józef Goldschmidt i Fritz Pringsheim obaj we Wiedniu zamieszkali są spółnikami tej firmy; że kaźden z nich do podpisywania tej firmy i do zastępowania spółki jest uprawniony, w końcu że siedzibą spółki jest Lwów.
Lwów, dnia 16 maja 1885.

L. 2697. (3722 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach w sprawie tabularnej Henryka Szeliskiego o wydzielenie z wykazu hipotecznego majątności tabularnej Kozowa różnych parcel i utworzenie osobnego ciała tabularnego ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Petroneli Szwedzkiej i Edwarda Kordasiewicza spadkobierców, po Piotrze Kordasiewicz adw. dr. Schätzla kuratorem i temuż tus. uchwałę tabularną z dnia 21 listopada 1884 l. 956 się doręcza.

Brzeżany, 29 maja 1885.

L. 21567. (3620 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie na prośbę Salamona Menkesa, wzywa nieznanego posiadacza weksłu z daty Lwów 3 marca 1865 na 50 złr. a w dwa miesiące od daty we Lwowie płatnego przez Michała Zimmermanna jako wystawcę, zaś przez Juliusza Walthera jako akceptanta podpisanego, na podstawie którego to weksłu przeciw Juliuszowi Walther pto 50 złr. sąd tutejszy nakaz zapłaty z 28 marca 1866 l. 15823 wydał, by w terminie 45 dniowym,

licząc od dnia edyktu, takowy sądowi przedłożył, inaczej po upływie tego czasu jako nieważny uznany zostanie.

Lwów, dnia 16 maja 1885.

L. 5968 (3708)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zarządono wpisać w rejestr Towarzystw zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo wzajemnego kredytu w Podwoleńskich — Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że na walnem zgromadzeniu tego Towarzystwa dnia 20 kwietnia 1885 w Podwoleńskich odbytem;

1) uchyloną została zmiana z to:
a) § 7 statutu tej treści, że dyr. kasyera s'łada się z 3 członków: dyr. katora, kasyera i kontrolora, tudzież zastępy dyrektora, których walne zgromadzenie wybiera z pośród swoich członków na przeciąg lat trzech.

b) § 29 statutu tej treści, że ustep I tego §fu ma odtąd brzmieć następnie: „członek z wpłaconym udziałem ma na walnych zgromadzeniach j. den głos“.

2) Wybraną została dyrekcya w osobie: Dezyderyusza Scheidera jako dyrektora, Mozesa Allerbanda jako kasyera i Jakóba Süssermana jako kontrolora, a Izraela Laufer jako zastępy dyrektora, którzy wszyscy są w Podwoleńskich zamieszkali.
Tarnopol, dnia 2 maja 1885.

L. 6049. (3393 3—3)

C. k. sąd krajowy ustanawia w sprawie egzekucyjnej Roberta br. Warda przeciwko spadkobiercom s. p. Adama Nałęcz Tańskiego i spóln. o 18000 złr. w. a. zpn. z powodu wniesionej przez Roberta br. Warda prośby de praes. 28 listopada 1884 l. 30153 o egzekucyjne oszacowanie dóbr „część Bileczy“ i gruntów z tychże wydzielonych, dla niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Kalety z Bileczy kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Ferdynanda Wilkesza w Krakowie z substytucją p. ad. dr. Stycznia i przeznaczoną dla Marcina Kalety uchwałę z dnia 30 grudnia 1884 l. 30153 w załatwieniu powyższego podania zapadła ustanowionemu kuratorowi doręcza.
Kraków, 13 marca 1885.

M. 3302. (3553 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Mojżesza Turnheima z życia i miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierców jego z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że Mojżesz Margulies przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 55 zł. w. a. z pn. prośbę wniósł, któremu żądaniu, uchwała z dnia 11go marca 1885, l. 3302, zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Mendrochowicza w Przemyślu, z zastępstwem p. adw. dr. Łużckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przestawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Przemyśl, 11 marca 1885

L. 23921. (3619 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem nieobecnych w kraju Izraela Dawida Göttlich i Saula Göttlich, którym uchwała z dnia 7 marca 1885 l. 10522, w Norwich Conn. w Ameryce, względnie w Londynie 55 Lehman Street Whiteschapel, doręczona być nie mogła, że w sprawie c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie, przeciw Samuelowi Feiwlowi Göttlichowi i innym o zapłatę 2 rat po 184 złr. i reszty kapitału 2082 złr. 65 ct. w. a. z pn., nakaz zapłaty z dnia 7 marca 1885 l. 10522, wydany został, że egzemplarze tej uchwały dla nich przeznaczone doręczone zostały dr. Lehmanowi, który dla nich kuratorem z zastępstwem dr. Dąbrowskiego, ustanowiony został, i wzywa tychże, aby temuż swemu kuratorowi w sprawie tej potrzebnej informacji udzieliłi, lub innego pełnomocnika ustanowili, w przeciwnym bowiem razie, skutki zaniedbania sobie przypisać będą musieli.
Lwów, dnia 23 maja 1885.

L. 5496. (3418 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni uwiadamia Jakóba i Katarzynę Kimlerów z miejsca pobytu niewiadomych, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. walic. Zakładu kredytowego właścicińskiego w likwidacji we Lwowie przeciw nim o zapłaceniu 980 złr., ustanowił dla nich kuratora w osobie adw. dr. Zakrzewskiego i wzywa nieobecnych, by swemu kuratorowi potrzebną informację udzieliłi, gdyż w przeciwnym razie że skutki przypisać sobie będą musieli.
Bochnia, dnia 17 maja 1885.

L. 28325. (3913 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie o-
znajmia niewiadomej z miejsca zamieszkania

Jencie Silbersteina, że przeciw niej został dnia 14 października 1882, do l. 44895 na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 złr. w. a. zpn. Gdy miejsce zamieszkania Jenty Silberstein nie jest wiadome, ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Sokala a tegoż zastępcą adw. dr. Weissa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Jentę Silberstein aby ustanowionemu kuratorowi służących do swojej obrony środków dostarczyła, lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 13 czerwca 1885.

L. 7673. (3583 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie oznajmia niewiadomej z miejsca pobytu Florentynie Łucikowskiej, iż na pozew Stanisława Armołowicza z 19go marca 1885, l. 7673 wydano do niej nakaz zapłaceniu sumy wekslowej 25 złr. w. a. zpn. który się dla niej kuratorowi p. dr. Józefowi Rosenblattowi doręcza.

Kraków, dnia 20 marca 1885.

Licytacye.

L. 4267. (3738 3—3)

W dniach 13 sierpnia i 17 września 1885, o godzinie 10tej rano przeprowadzona zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nk. 14/4 w Glinach wielkich położonej.

Cena szacunkowa wynosi 800 złr. w. a. Wadyum 80 złr. w. a.

Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przegladnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Radomyśl, dnia 29 grudnia 1884.

L. 6769. (3709 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1150 zł. w. a. z pn. na rzecz Jędrzeja i Michaliny Gottwaldów, odbędzie się dnia 15 lipca i 19 sierpnia 1885 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Antoniego i Aleksandry Jahutków pod l. 1268 i 775 w Tarnopolu położonych a to kaźdej z tych realności osobno.

Cena wywołania, poniżej której realności te na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą wynosi, względem realności pod l. 1268 — 2201 zł. 39 ent. a względem realności pod l. 775 — 4073 zł. 30 ct. w. a.

Wadyum co do realności pod l. 1268 wynosi 220 złr., co do realności pod l. 775 zaś 407 złr. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 12 kwietnia 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którzyby uchwała względem dozwoleń licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła i ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dr. Schmidta, a zastępcą tegoż p. adw. dr. Żywickiego.

Tarnopol, 16 maja 1885.

L. 3527. (3991 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na zaspokojenie resztującej sumy 189 złr. 20 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nk. 20 w Brukenht lu położonej ciała tabularne stanowiącej dłużnika Jana Gottfrieda własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprzywil. Zakładu kredytowego właścicińskiego na dniu 9go lipca i 10go sierpnia 1885, kaźdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwzięta zostanie.

Cenę wywołania stanowi się suma 1200 złr. w. a.

Wadyum wynosi kwotę 120 złr. w. a. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono pana Juliana Celewicza z Uhnowa.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej.

Uhnów, dnia 12 maja 1885.

L. 3681. (3904 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Borucha Hermelina przeciw spadkobiercom Maryi Biłyk pto 63 złr. licytowana będzie w sądzie na dniu 14go lipca, 19 sierpnia i 15 października 1885 o 10tej godzinie rano realność pod lk. 99 w Szulimowie położona ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 1210 złr. Wadyum 121 złr.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kulików, dnia 6 maja 1885.

Licytacje.

L. 5999. (3881 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jaworowie ogłasza, że w dniach 7 lipca, 10 sierpnia i 15 września 1885, o 9 godzinie rano przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 722 w Nakonecznem w Jaworowie położonej, Jacka i Ofeny Lynda własnej, ciąża tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 13 rat po 12 zł. i reszty kapitału 80 zł. 90 ct. w. a. z odsetkami i przynależnościami przedsięwzięcie. Cena wywołania 480 zł.

Wadyum 48 zł.
Przy pierwszych dwóch terminach odbędzie się sprzedaż tylko za cenę szacunkową lub wyżej, zaś przy trzecim także niżej tejże.

Protokół zastawniczego opisanie i bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się pana Ferdynanda Kriechkiego w Jaworowie.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, d. 30 września 1882.

L. 1969. (3172 2—3)

W dniach 22 lipca 1885, 26 sierpnia 1885 i 30 września 1885, o godzinie 10tej przed południem odbędzie się na rzecz Henryka Frenkla celem ściągnięcia kwoty 52 zł. w. a. z pn. egzekucyjna licytacja realności Mikołaja Diedio pod l. spis: 234 w Dołżance położonej, wykazem hipotecznym 356 tejże gminy objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 620 zł. w. a.

Wadyum 62 zł.
Niżej ceny szacunkowej nie nastąpi sprzedaż.

W razie niemożności sprzedania wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na 8 października 1885, godzinę 4 po południu.

Dla wierzycieli po dniu 22 października 1884 do tabuli weszłych, lub którymby uchwała licytacyjna wcześniej nie była doręczoną, ustanowiono kuratorem adwokata dr. Maksa, z zastępstwem adw. dr. Trzebieckiego.

Z c. k. sądu powiat. miejs. del.
Tarnopol, dnia 28 marca 1885.

L. 872. (3558 2—3)

Tarnopolski c. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 93 złr. 87 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 55 w Stupkach położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 81 małoletnich Ignacego, Michała i Maryi Kelerowskich własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny dnia 22 lipca 1885, dnia 26go sierpnia 1885 i dnia 30 września 1885, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł. w. a. lub wyżej tejże, na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania, jednakowoż aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol, d. 31 marca 1885.

L. 1609 (3564 2—3)

C. k. sąd powiatowy Husiatynie ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności skarbu pocztowego przeciw Joannie Nowakowej w kwocie 1917 zł. 44½ ct. z pn., przeprowadzoną będzie na koszt i niebezpieczeństwo Mendla Neumana relicytacja realności pod l. 176 w Husiatynie położonej, w dniu 27go lipca 1885, o godzinie 10tej rano w siedzibie c. k. sądu, z ceną wywołania 785 zł.

Sprzedaz nastąpi i poniżej ceny wywołania

Zakład 78 zł. 50 ct.
Połowę ceny kupna należy złożyć w w 30 dniach po prawomocności aktu licytacyjnego, a resztę w dalszych trzech miesiącach.

Kuratorem wierzycieli jest c. k. notaryusz Hruszkiewicz, a resztę warunków wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Husiatyn, d. 28 marca 1885.

L. 4453. (3519 2 3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że celem wydobycia czterech rat amortyzacyjnych po 72 zł. i reszty kapitału 546 zł. 75 ct. w. a. z przynależnościami rozpisal na rzecz samborskiej kasy oszczędności przymusową licytację realności Teofilii Barańskiej, wedle Dom V, str. 47 n. 7 haer. własnej, w Samborze pod l. k. 13 na Zawidówce położonej, która się odbędzie

w sali tegoż sądu w trzech terminach dnia 16go lipca, dnia 6go sierpnia i dnia 20go sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 rano.

Ta realność zostanie na dwóch pierwszych terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim terminie i poniżej tej ceny sprzedana.

Szacunek wynosi 9082 zł. 6 ct., wadyum 910 zł. w gotówce, w papierach wartościowych, zdalnych do lokacyi kapitałów popularnych i książeczkach Samborskiej kasy oszczędności.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny i dalsze warunki mogą być w sądzie wejrzone.

O tem uwiadamia się wszystkich znanych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Bielskiego, tudzież wszystkich tych wierzycieli którymby uchwała niniejsza wcale, lub w należyłym czasie doręczoną być nie mogła, a oraz tych, którzyby po dniu 31go marca 1885, jako dniu wydania wyciągu tabularnego, rzeczowe prawa to tej realności nabyli przez kuratora w osobie adw. dr. Budzynowskiego ze substytucy adw. dr. Witza ustanowionego i przez edykta.

Sambor, 19 maja 1885.

L. 4588. (3954 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10tej rano w dniach 2 lipca 1885 i 6 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3 września 1885 nawet poniżej takiej licytacja realności l. 9 według wyk. hip. 237 gminy Bratkowice Hryńka Zaeharka własnej, na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 146 złr. 8 ct. z pn.

Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Michała Wasylów wójta Bratkowice.

Gródek, dnia 21 maja 1885.

L. 3492. (3952 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 2 lipca 1885 i 6 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3go września 1885 nawet poniżej takiej licytacja realności lk. 89 w Gródku według wyk. hip. l. 1216 księgi gruntowej dla gminy Gródek Jakóba Marciniak własnej, na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 151 złr. 98 ct. z pn.

Cena wywołania 800 złr.
Wadyum 80 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Karola Meisnera z Gródka.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1885 godz. 10 rano.

Gródek, dnia 20 maja 1885.

L. 2661. (3901 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Hawryle Soroka i Prociowi Jorków pto 350 złr. licytowaną będzie w sądzie na dniu 14go lipca, 19go sierpnia i 17 września 1885 o 10 godzinie rano realność pod l. domu 30 w Nowemsiolu położona ciąża tabularna stanowiąca.

Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 8 kwietnia 1885.

L. 4378. (3953 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 2 lipca 1885 i 6 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej lub za takową licytacją ¼ części realności objętej wyk. hip. 1726 księgi gruntowej dla gminy Gródek Mikołaja Smółki własnej, na rzecz Jana Kuźmy pto 200 złr. i 60 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 100 złr.
Wadyum 10 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Karola Meisnera z Gródka.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 3 września 1885 o godzinie 10tej rano.

Gródek, dnia 20 maja 1885.

L. 30808. (3943 2—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru na Podolski gościniec państwowy w Tarnopolskim okręgu budowniczym w trzyletnim okresie czasu tj. w latach 1886, 1887, 1888 odbędzie się w c. k. Starostwie w Tarnopolu w dniu 7go lipca 1885 publiczna licytacja ofertowa.

Dostawa na rok 1886 wynosi 7815 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 22215 złr. 65 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jak niemniej wykaz przestrzeni na które materiały z wyznaczonych kamieniołomów dostarczyć należy, mogą być przejrzane w wymienionem Starostwie gdzie także w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe podane być mają oferty zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i w 5 procent wadyum z ceny fiskalnej z wyrażeniem żądanych cen nie tylko cyframi ale także i literami

Oferty nieutożone według wzoru w §. 45 warunków licytacji przepisanej, lub nie wniesione w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 5 czerwca 1885.

L. 3653. (3950 2—3)

W dniach 7 lipca, 4go sierpnia i 4go września 1885 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie egzekucyjna sprzedaż realności l. w. h. 545 księgi gruntowej gminy Ciężkowice objętej Michała Szczudrawy własnej, na rzecz Apolonii Flakowicz pto 50 złr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 120 złr. w. a.
Wadyum 12 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Ciężkowice, dnia 15 maja 1885.

L. 28018. (3912)

Wydział krajowy rozpisuje licytację na dostawę materiału opałowego dla gmachu sejmowego na zimę roku 1885/6, a mianowicie:

1) Drzewa twardego od 1.000 do 1.500 metrów sześciennych;
2) Drzewa miękkiego od 20 do 50 metrów sześciennych, pod następującymi warunkami:

I) Przyjmujący dostawę drzewa będzie obowiązany dostawić według potrzeby 1.000 (tysiąc) do 1.500 (tysiąc pięćset) metrów sześciennych drzewa twardego bukowego łupanego i 20 (dwadzieścia) do 50 (pięćdziesiąt) metrów sześciennych drzewa miękkiego, młodego brzozonego lub sosnowego; 1.000 metrów drzewa twardego i 20 metrów drzewa miękkiego, zostaną przyjęte bezwzględnie, reszta w miarę potrzeby, dostawca nie może zatem rościć sobie żadnej pretensyi, jeżeli ilość drzewa opałowego ograniczy się na ilości niższej powyż wyznaczonej, t. j. 1.000 metrów sześciennych drzewa twardego i 20 takichże metrów drzewa miękkiego.

II) Przyjmujący dostawę drzewa będzie obowiązany dostawić najdalej do dnia 15go (piętnastego) września 1885 — 200 (dwieście) metrów drzewa twardego i 8 (ośm) metrów drzewa miękkiego, zaś resztę w partjach od 100 do 150 metrów drzewa twardego i od 8 do 12 metrów drzewa miękkiego każdego następującego miesiąca na zamówienie Dyrektora kancelaryi Wydziału krajowego.

Cała ilość drzewa potrzebna Wydziałowi krajowemu ma być odstawioną najdalej do końca marca 1886.

Drzewo zamówione, ma być odstawione do gmachu sejmowego przy ulicy Kosciuszki i to najdalej do trzech dni po ustnem zamówieniu — ma być suche, zdrowe, niespruchniałe, w polanach gładkich bez gałęzi i ma być ustawione szczerlinie przez ludzi dostawcy. Wybrukowane przytem przez Dyrektora kancelaryi polana, obowiązany będzie dostawca zastąpić bezzwłocznie innemi, odpowiadającymi powyższym warunkom.

IV) Należytość za dostarczony materiał opałowy, zostanie dostawcom wypłacaną co miesiąc w dziesięć dni po wniesionym na ręce Dyrektora kancelaryi rachunku, a to przez kasę krajową za kwitami, należyte ostemplowanymi i przez Dyrektora kancelaryi koramizowanymi.

V) Licytacja odbędzie się ustnie i ofertami pisemnymi dnia 17 (siedemnastego) lipca 1885, o godzinie 11 (jedenastej) przed południem w gmachu sejmowym w biurze Dyrektora kancelaryi Wydziału krajowego. Do 11 (jedenastej) godziny przed południem dnia oznaczonego, Dyktor kancelaryi będzie przyjmować oferty pisemne, z uderzeniem godziny jedenastej przyjęcie ofert pisemnych będzie zamknięciem, poczem nastąpi licytacja ustna.

VI) Pisemne oferty mają zawierać cenę, jaką oferent żąda za jeden metr sześcienny drzewa twardego i takichże metr drzewa miękkiego, tak cyframi, jakoteż i literami.

VII) Każdy licytant ma złożyć na rę-

ce Dyrektora kancelaryi wadyum gotówką lub w papierach wartościowych po kursie wiedeńskim, a to w kwocie 200 (dwustu) zł. w. a. — Wadya zostaną licytującym zwrócone zaraz po licytacji, z wyjątkiem wadyów, należących do ofert dla Wydziału krajowego najkorzystniejszych.

VIII) Skoro licytanci oświadczą, że żaden z nich dalej ustnie licytować nie będzie, przystąpi się w obecności licytantów do otwarcia ofert pisemnych. W razie równości ofert, oferta pisemna ma pierwszeństwo.

IX) Oferta ustna lub pisemna obowiązuje oferenta zaraz po jej wniesieniu. — Wydział krajowy zaś dopiero po jej zatwierdzeniu, o czem oferent pisemnie zawiadomym zostanie.

X) Protokół licytacji zastąpi miejsce kontraktu, dostawcy mają zatem ponosić kosztą stempli do protokołu i mogą żądać odpisu jego pojedynczego lub uwierzytelnionego

Wadyum dostawcy zostanie zatrzymane jako kaucya i zostanie mu zwrócone dopiero po uskutecznieniu całej przyjętej dostawy przy załatwieniu ostatniego rachunku.

XI) Powyższe warunki zostaną przy rozpoczęciu licytacji przeczytane, licytanci mają stwierdzić przy złożeniu wadyum, iż je zrozumieli i przyjmują, zaś w pisemnych ofertach mają stwierdzić, że warunki są im znane i że się z niemi zgadzają.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, dnia 9 czerwca 1885.
H. Duszyński.

L. 6911. (3821 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 300 złr. w. a. z pn. na rzecz Chaima Löwensohna odbędzie się dnia 10 lipca 1885 i 7go sierpnia 1885 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjną sprzedaż 6/16 części realności pod nr. 785 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 512 złr. 38½ ct. w. a.

Wadyum 51 złr. 23 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 8go maja 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dra Glogiera a zastępcą tegoż p. adwokata dra Maksa.

Tarnopol, dnia 23 maja 1885.

L. 1897. (3801 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Andruchowu Buben t. j. 21 rat po 30 złr. i reszty kapitału 29 złr. 36 ct. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 7go lipca, 4go sierpnia i 7 września 1885, zawsze o godz. 9 rano przymusowa licytacja realności tego dłużnika pod lk. 34 subr. 17 w Tuczapach powiatu Jaworowskiego, bez ciąża tabularnego, protokołem z dnia 22 marca 1875 zastawniczo opisana, a to tylko za cenę wywołania 1000 złr. lub wyżej.

W razie niesprzedania odbędzie się w dniu 3go terminu o godz. 4tej po południu rozprawa z wierzycielami celem ułożenia lżejszych warunków.

Wadyum wynosi 100 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Mikołaj Hołub notaryusz w Jaworowie.

Protokół zastawniczego opisanie i bliższe warunki można w sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, dnia 25 kwietnia 1885.

L. 2074. (3878 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 7 lipca, 3go sierpnia i 1 września 1885, powyżej ceny szacunkowej licytacja połowy realności l. sp. 36 w Glinianach, według wykazu hip. 171 księgi gruntowej gminy katastralnej Gliniany, Samuela Leiby Roth i Mamei Roth po 4/16 częściach własnej, na rzecz Franciszki hr. Potulickiej, celem ściągnięcia 75 złr. i 200 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 800 zł.
Wadyum 80 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Michała Szczerbę kandydata notaryalnego w Glinianach.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 1 września 1885, godzinę 4tą po południu.

C. k. sąd powiatowy.
Gliniany, 8 czerwca 1885.

L. 20040. (3216 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji 352 zł. 80 ct., 352 zł. 80 ct., 352 zł. 80 ct. i 10012 zł. 53 ct. z przynależnościami, odbędzie się dnia 16 lipca i 13 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Aleksandra Vogla i innych, wedle Dom 88, pag. 10 n. 20 haer. i pag. 12 n. 21 haer. należącej realności, pod lic. 418¹/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 51.300 zł. 20 ct., lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 5.130 zł. 2 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 6go stycznia 1885 rzeczowe prawa na wspomnianą realność nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Reiss kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Lehmann mianowany został.

Lwów, dnia 9 maja 1885.

L. 2455. (3568 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że w sądzie tutejszym, w celu zaspokojenia pretensji c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 20 rat po 12 zł. z pn., odbędzie się dnia 16 lipca, 17 sierpnia i 16 września 1885, o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacja realności pod l. k. 23 w Uściu wedle wyk. hip. 55 Michała Hałana własnej, że na pierwszych dwóch terminach sprzedaż za cenę wywołania 600 zł. w. a. lub wyżej, na trzecim i poniżej ceny wywołania nastąpi, jako wadyum kwota 60 zł. złożoną być ma — warunki licytacyjne w sądzie przejrzeć wolno i że dla wszystkich, którzyby po dniu 21 stycznia 1884 prawa rzeczowe na tej realności nabyli, lub którymby uchwały tej sprawy dotyczące doręczone być nie mogły — Andrucha Kuziów w Uściu ustanowiono kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.
Mikołajów, 31 marca 1885.

L. 2589. (3516 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie odnośnie do rekwiżycji c. k. sądu krajowego go we Lwowie z dnia 28 marca 1885 lic. 14843 w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, przeciw Augustowi Goliesco o zapłacone sum 1083 zł. 27 ct. i 182 zł. 70 ct., wyznacza do przymusowej licytacji sprzedaży dóbr Hucisko czyli Hucisko Jawornickie, w tutejszym okręgu położonych, wedle wyk. hip. l. 24 p. Augusta Goliesco własnych — trzy terminy licytacyjne, a to: I na dzień 6 lipca, II na dzień 3 sierpnia i III na dzień 2 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano, w gmachu tutejszego sądu odbyć się mające pod następującymi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 20232 zł. w. a.

W pierwszym i drugim terminie, dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcji.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2.023 zł. bądź w gotówiznie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego lub austriackiego Banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, a jeżeli w gotówiznie złożone było, temuz w cenę kupna wliczonym, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacji zwrócone będzie.

Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie taką sumę na rachunek ceny kupna w przeciągu 14 dni, od dnia doręczenia temuz uchwały sądowej, akt licytacji do wiadomości sądu przyjmującej licząc, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego we Lwowie złożyć, jaka na całkowite zaspokojenie wierzycieli tegoż Towarzystwa kredytowego z przynależnościami podrzędnymi, według wykazu przez kasę gal. Towarzystwa kredytowego na żądanie w tym celu wydać się mającego potrzebną będzie, jakoteż zaspokoi podatki z tych dóbr, za ostatnie trzechlecie może zaległe i inne należności c. k. skarbu lub innych funduszy publicznych, mających pierwszeństwo tabularne przed wszystkimi wierzycielami, a nadto w w przeciągu dalszych dni 14 przed sądem wykazać się, że wierzycielom galic. Towa-

rzystwa kredytowego kasie tegoż Towarzystwa wraz z podrzędnymi należnościami bezpośrednio wypłacił, lub też po zapłaconiu wszelkich zaległości, zezwolenie tego instytutu na pozostawienie reszty jego wierzytelności przy hipotece dóbr uzyskał.

Suma przez najwięcej ofiarującego galicyjskiemu Towarzystwu kredytowemu, tudzież c. k. skarbowi, lub innym funduszom, wyżej wskazanym, w gotówiznie wypłacona, lub też przez ten instytut na dobrach pozostawiona jako na rachunek ceny kupna uiszczona uważaną będzie.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamiamy dłużnika pana Augusta Goliesco do rąk własnych, oraz Dyrekcję galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, gal. c. k. Prokuratorę Skarbu, c. k. urząd podatkowy i c. k. starostwo powiatowe w Rzeszowie, jakoteż c. k. sąd krajowy we Lwowie, tudzież Aleksandra Bielińskiego i Teodora Gabryelskiego obu do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu nieznanych i tych którymby uchwały niniejsza i późniejsze, albo weale nie, albo w należytym czasie doręczone być nie mogły, jakoteż i tych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest po 26 lutego 1885 do tabuli weszli, do rąk kuratora, ustanowionego w osobie adw. dr. Rybickiego, z zastępstwem adw. dr. Maxm. Kostheima i przez edykta.

Rzeszów, dnia 7 maja 1885.

L. 3165. (3907 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciwko Wojciechowi Zaworze pto 200 zł. z pn. przedsięwzięcie dnia 13go lipca, 17go sierpnia i 21 września 1885 o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności l. wyk. hip. 19 ks. gr. Krzywa objętej Wojciecha Zawory własnej.

Cena wywołania 660 zł.

Wadyum 66 zł.

Ropczyce, dnia 8 maja 1885.

L. 3164. (3906 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciwko masie spadkowej Marcina Orzecha pto 250 zł. z pn. przedsięwzięcie dnia 13 lipca, 17 sierpnia, 21 września 1885 o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności l. wyk. hip. 6 ks. gr. Krzywa objętej rzeczonyżej powyższej masy spadkowej własnej.

Cena wywołania 520 zł.

Wadyum 52 zł.

Ropczyce, dnia 8 maja 1885.

L. 9128. (3936 1—3)

Dnia 14go lipca, 17go sierpnia i 21go września 1885 o godzinie 10 z rana, odbędzie się przymusowa licytacja realności nr 224 w Nadwornie położonej, według księgi gruntowej Tom. XV 297, 298 do Herscha Kreindlera, Osiascha Kreindlera, Blimy Ber, Chany Kressel i Jitty Weissberg należącej, na zaspokojenie 100 zł.

Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 800 zł. dopuszczalna dopiero na trzecim terminie.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków można przeglądać w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadworna, dnia 9 lutego 1885.

L. 288. (3593 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na zaspokojenie należności Galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie mianowicie 9 rat po 9 zł. i resztującego kapitału w kwocie 66 zł. 98 ct. z pn. sprzedana zostanie w drodze egzekucyjnej publicznej licytacji w tutejszym sądzie dnia 13go lipca, 13go sierpnia i 5go października 1885, każdym razem o godzinie 10 rano odbyć się mającej, realność pod l. k. 39 w Rudzie kameralnej położona Jana Fulary własna.

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a.

Wadyum 30 zł. w. a.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Wojnicz, dnia 25 marca 1885.

L. 7478. (3947 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 250 zł. w. a. z pn. na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 149 w Lipnicy dolnej położonej, według wyciągu hipotecznego l. 149 tejże samej gminy objętej, Mikołaja i Maryanny małż. Jodłowskich z Lipnicy dolnej własnej, przy przyznaniu pożyczki w szacunkowej kwocie 3000 zł. w. a. przyjętej, w trzech terminach a to: dnia 15go lipca 1885, dnia 12go sierpnia 1885 i dnia

16go września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym.

Wadyum wynosi 300 zł. w. a.

Wiśnicz, dnia 15 stycznia 1885.

L. 1244. (3779 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sołotwinie ogłasza, że w dniach 16go lipca 1885, 6go sierpnia 1885 i 3 września 1885, każdym razem o godz. 10tej rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności metabularnej pod lk. 58³/₃ w Sołotwinie położonej, dłużników Michała i Katarzyny Zelezników własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 6 rat po 6 zł. 50 ct. w. a. i resztującego kapitału w kwocie 94 zł. 4 ct. z pn., każdym razem o godzinie 10tej rano.

Wadyum wynosi 15 zł. w. a.

Dalsze warunki w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, dnia 10 lutego 1885.

L. 6147. (3594 1—3)

C. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Seliga Grolla przeciw spadkobiercom po Jaciu Kapralu o 31 zł. i 6 zł. 30 ct. zezwolił na egzekucyjną publiczną sprzedaż gruntu l. parc. 533/1 oznaczonego ciała tabularnego niestanowiącego w Młyniskach położonego do spadkobierców po Jaciu Kaprali należącego, w przestrzeni 1 morg 761¹/₄ sążni mierzącego, Zdróg lub Łany zwanego protokołem z 23 maja 1883 do l. 2455 zastawniczo-opisanego, a protokołem z 10go października 1884 do l. 5146 ocenionego.

Do przeprowadzenia tej licytacji w c. k. sądzie tutejszym odbyć się mającej, wyznaczają się trzy terminy 28go sierpnia 1885, 29 września 1885 i 29 października 1885, każdym razem o 10tej godzinie przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach grunt ten tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i niżej tej ceny, najwięcej dającym, sprzedany zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 60 zł. w. a., poręczne 10 pre. czyli 6 zł. w. a.

Resztę warunków w tusadowem archiwum wglądać można.

C. k. sąd powiatowy

Żurawno, dnia 10 lutego 1885.

L. 6194. (3989 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobywania wierzycielności Abrahama Passa w ilości 315 zł. 25 ct. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Dačka Klimeczka majątności wykazem hipotecznym l. 21 Bojnice objętej na 930 zł. w. a. ocenionej na dzień 3go lipca, 3go sierpnia 1885 i 3go września 1885, zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 93 zł.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków tudzież protokoły opisaną i ocenioną realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal, dnia 1 czerwca 1885.

L. 2483. (3803 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 14go lipca 1885 i 27go lipca 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 sierpnia 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 154 według wyk. hip. 115 gminy kat. Lubyca kniaża Ilka Klimka własnej na rzecz Mikołaja Kostyszyn pto 75 zł. 13 ct. z pn.

Cena wywołania 487 zł.

Wadyum 48 zł.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Rawa, dnia 31 marca 1885.

L. 7004. (3990 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 56 zł. 47 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 282 w Ilawcu położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 476 Maryny Saraka Stefanowej własnej dnia 8 lipca, 5 sierpnia i 26 sierpnia 1885, każdym razem o 10tej godzinie przed południem z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Trembowla, dnia 30 grudnia 1884.

Bl. 5186. (3937 1—3)

Bom f. f. Bezirksgericht in Sniatyn wird fundgründlich, daß zwecks Herbeibringung der aus dem Notariats akte dem Wolf Gensler vom Schöma Gelles gebührenden Forderung von 454 fl. 53 fr. öB. f. 11 pr. Zinsen vom 24. Mai 1881 der Executionskosten pr. 8 fl. 61 fr., 7 fl. 86 fr. und hiemit zugeführten pr. 5 fl. 61 fr., nach Abzug der auf Rechnung der Zinsen und Kosten bezahlten Beträge von 140 fl. und 60 fl. die executive öffentliche Feilbietung der schuldbrieflichen, keinen Grundbuchkörper bildenden in Sniatyn sub Nr 163/4 gelegenen Realität am 21. Juli 1885, am 21. August 1885, und am 22. September 1885, mit dem vorgenommenen werden wird, daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur über ober um den Schätzungswert, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswert veräußert werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 1372 fl. ö. B. das Badium beträgt 137 fl.

Die übrigen Licitationsbedingungen, sowie das Pränungs- und Schätzungsprotokoll können in der Registratur eingesehen werden.

Für die unbekannteren Gläubiger ist der Sandesadvokat dr. Ebermann in Sniatyn bestellt.

R. f. Bezirks Gericht

Sniatyn, den 21. Mai 1885.

L. 1455. (3905 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie przynależnej się Szai Grösslerowi sumy dłużnej 50 zł. w. a. zpn. przymusową publiczną sprzedaż realności l. w. hip. 155 ks. gr. gm. Niepołomie objętej a Wojciecha Gwizdka własnej i posiadłości na rzecz Tomasza i Katarzyny Gwizdków z powyższej realności wydzielonej a lwh. 1080 ks. gr. gm. Niepołomie objętej w trzech terminach licytacyjnych a to: dnia 30 czerwca, dnia 3 sierpnia i dnia 7 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena szacunkowa i wywołania tej realności razem z wydzieloną posiadłością wynosi 1650 zł.

Wadyum zaś 165 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusadowej registraturze.

Niepołomice, d. 22 kwietnia 1885.

L. 3801. (3928 3—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu w upadłości Jana Rybickiego na zasadzie § 147 ordynacji konkursowej, rozpisuje licytacyjną sprzedaż wszelkich towarów i urządzenia sklepowego, oraz domowego, do masy konkursowej nalezących.

Sprzedaż odbędzie się 23 czerwca 1885 i 30 czerwca 1885, każdym razem o godz. 9tej rano. Gdyby w jednym z tych dni sprzedaż ukończona być nie mogła potrwa w dniach następujących, a nadto sprzedanemi będą także rzeczy przed otwarciem konkursu dla wierzycieli Jana Rybickiego egzekucyjnie zafantowane.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 10 czerwca 1885.

L. 2126. (3883 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach uwiadamia, że na zaspokojenie wierzycielności Aniela Ciesielskiej w kwocie 100 zł. z pn. przeprowadzona zostanie w dniach:

6 lipca	} 1885.
10 sierpnia i	
14 września	

każdy razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 235 w Myślenicach, należąca do Katarzyny Kęskowej.

Cena szacunkowa wynosi 1350 zł.

Wadyum 135 zł.

Wyciąg hipoteczny akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Myślenice, 29 maja 1885.

L. 2176. (3927 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żywcu podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należności 100 zł. w. a. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w Żywiecu dnia 8 lipca 1885, dnia 12 sierpnia 1885 i dnia 16 września 1885, o godzinie 10tej rano, publiczna przymusowa sprzedaż posiadłości pod l. 61 w Trzebinii położonej, Ambrozego Bieguna własnej, składającej się z gruntu i zabudowań.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podaną będzie suma 650 zł. 62 ct. a. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chęć ubiegając się przy licytacji, złożą do rąk komisji sądowej zadatek, wynoszący 10 pre. ceny licytacji, a to w gotówiznie lub w papierach publicznych.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi są owej.

Żywiec, dnia 8 maja 1885.

L. 3528. (3909 3--3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na zaspokojenie resztującej sumy 109 zł. 54 ct. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 63 w Machnowie położonej, wyk. hip. 133 objętej, dłużnika Iwana Trusza recte Stepana własnej, w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie na dniu I 9 lipca, II 10 sierpnia i III 14 września 1885, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie przedsięwzięta zostanie.

Cenę wywołania stanowi się suma 500 zł.

Wadyum wynosi kwotę 50 zł. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono pana Juliana Celewicza z Uhnowa.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registrarze tutejszo-sądowej.

Uhnów, 12 maja 1885.

L. 1889. (3884 3--3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Felda przeciw masie spadkowej s. p. Pawła Kowalewicza o 600 zł., odbędzie się w gmachu sądownym w Sanoku publiczna sprzedaż realności w Dolinie położonej, wykazem hipotecznym l. 15 teje gminy objętej, wedle karty własności l. 15 teje gminy objętej, wedle karty własności l. p. 1, dłużnika Pawła Kowalewicza własnej, a wedle protokołu rezolucyj z dnia 31 grudnia 1884 do l. 9879 prawomocnie do wiadomości przyjętej, na 6840 zł. w. a. oszacowanej, w dniach 1 lipca, 5 sierpnia i 2 września 1885, o godz. 9 rano.

Cena wywołania 6840 zł.

Wadyum 684 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest dr. Iskrzycki.

Blizsze warunki do przejrzania w sądzie.

Sanok, dnia 30 marca 1885.

L. 810. (3825 3--3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 7go lipca i 27go lipca 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24go sierpnia 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 57 według wyk. hip. l. 144 księgi gruntowej gminy Pohorylce, nieobjętej masy spadkowej s. p. Michała Sypy na rzecz Abła i Jakóba Siołzenbergów pto 135 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 775 zł.

Wadyum 77 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registrarze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Michała Szczerbę.

W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli termin na dzień 24go sierpnia 1885 godzinie 4ta po południu.

C. k. sąd powiatowy Gliniany, dnia 28 maja 1885.

L. 14686. (3091 3--3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 325 zł. 71 ct. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 13 lipca, 13 sierpnia i 14 września 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. 7 w Zwierzynie położonej wedle wyk. hip. 7 poz. 1 karty B. Piotra Tyki własnej.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registrarze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 21 września 1885 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Affe z substytucją adw. dra Dadleza w Krakowie.

Kraków, dnia 23 kwietnia 1885.

L. 6910. (3823 3--3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 500 zł. w. a. z pn. na rzecz Chaima Löwensohna odbędzie się dnia 10go lipca 1885 i 7go sierpnia 1885 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż 10/16 części realności pod nr. 785 w Tarnopolu.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedana nie będzie 683 zł. 37 ct. w. a.

Wadyum 68 zł. 33 ct. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w registrarze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 8 maja 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwoleń licytacji z 7 lipca 1885 powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p.

adw. dra Glogiera a zastępcą tegoż p. adw. dra Maksa.

Tarnopol, dnia 23 maja 1885.

L. 5724. (3834 3--3)

W dniach 8 lipca, 6 sierpnia i 15go września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa sprzedaż realności Anay Krychów pod l. k. 16 w Suchowcach położonej wykazem tabularnym l. 108 teje gminy katastralnej objętej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 531 zł. 96 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 1350 zł.

Zakład 135 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach może sprzedaż nastąpić tylko wyżej ceny wywołania lub za tę cenę, zaś przy trzecim terminie nawet niżej ceny wywołania, jednakże za taką przynajmniej, któraby wystarczyła na pokrycie wszystkich podówczas intabulowanych wierzytelności.

Resztę warunków sprzedaży i dotyczący wyciąg tabularny z dnia 10 września 1884 wolno przejrzeć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli którzyby po dniu wygotowania powyższego wyciągu do tabuli weszli, albo którymby uchwałę sprzedaż dozwalającą, albo którą z późniejszych wcale nie lub nienależycie doręczono, ustanowiono kuratorem p. Leopolda Kukawskiego c. k. notaryusza w Zbarażu.

C. k. sąd powiatowy Zbaraż, dnia 11 grudnia 1884.

Ч. 234.7 (3862 3--3)

Ц. к. судъ повѣтвой мѣско делъ Березанскъ подае до пблнчной екдомости що къ цѣлн зспокоенн пртенсн 87зл. 19 кр. и 150 зл. 50 кр. в. л. с. прн. обшого ролннчо креднтового заведенн дла Галнцн и Бсковнны къ Львовк, отседѣ са къ тст. судѣ въ днахъ 15 лннна 1885, дна 19 августа 1885 и дна 23 версна 1885 каждыиъ разомъ о годннк 10 рано пблнчна екскцнйна продажъ реалности къ Параскѣ подъ чк. 94 сбер. 3 положеной, тѣла табларного не станоклалон, должнкѣкъ Лскн Прнса або Ксчннскѣго власной.

Цѣна выкачнна выноснтъ 500 зл. в. л. а вадюмъ 50 зл. в. л.

Решта оусловнн анцнцатнннхъ и протокѣкъ описъ заставного и оцнкннѣ можна перелантс къ тст. судѣвой регнстратсрк.

До оусловнн лкнннхъ вызначае са термннк на день 23 версна 1885 годннс 4 по поладнн къ тст. судѣк.

Ч. 234.6. (3865 3--3)

Ц. к. Судъ повѣтвой мѣско делъ Березанскъ подае до пблнчной екдомости що къ цѣлн зспокоенн пртенсн 150 зар. л. в. сѣ прн. обшого ролннчо креднтового заведенн дла Галнцн и Бсковнны къ Львовк, отседѣ са къ тст. судѣ въ днахъ 15 лннна 1885, дна 19 августа 1885 и дна 23 версна 1885 каждыиъ разомъ о годннк 10 рано пблнчна екскцнйна продажъ реалности къ Параскѣ подъ чк. 174 сбер. 72 положеной, тѣла табларного не станоклалон, должнкн Пафнстнѣ Гнвка власной.

Цѣна выкачнна выноснтъ 500 зар. в. л. а вадюмъ 50 зар. в. л.

Решта оусловнн анцнцатнннхъ и протокѣкъ описъ заставного и оцнкннѣ можна перелантс къ тст. судѣвой регнстратсрк.

До оусловнн лкнннхъ вызначае са термннк на день 23 версна 1885 годннс 4 по поладнн къ тст. судѣк.

Konkursa.

L. 6036. (3915 3--3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej w c. k. gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie.

Do posady tej przywiązana jest płaca, dodatek aktywalny, ewentualnie dodatki kwinkwenalne w myśl ustaw z dnia 9/4 1870 i z dnia 15/4 1873.

Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść do prezydium Rady szk. krajowej najpóźniej do 10 lipca 1885, za pośrednictwem przełożonej Dyrekeji.

Lwów, dnia 31 maja 1885.

L. 16609 (3923 3--3)

K o n k u r s , na posadę ekspedynta c. k. urzędu pocztowego w Dziwinie, w powiecie bocheńskim, za kontraktem służbowym i kaucją 200 zł. z roczną płacą 150 zł. i ryczałtu kancelaryjnego 40 zł.

Podania należy wnieść w przeciągu 3 tygodni w c. k. Dyrekeji poczty i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 13 czerwca 1885.

Upadłości.

L. 8393. (3868 2--3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Samuela Beigel, kupca protokolowanego w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. Radę sądu krajowego pana Jul. Piątkowskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dr. Glogiera.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17 lipca 1885 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 31 sierpnia 1885 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 23 września 1885 o godzinie 9 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej.”

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 10 czerwca 1885.

L. 16250. (3973 1--3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 62 ord., konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Markusa Janklera a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkurs. z dnia 25 grudnia 1868, obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana adj. dr. Warchałowskiego, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Kremera, z substytucją pana adw. dr. Affe.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 25 czerwca 1885, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 1 września 1885, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacji konkurs., unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 22 września 1885, o godz. 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym zostać.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w u-

urzędowej „Gazecie Lwowskiej”.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem, co do układów z wierzycielami.

Kraków, 14 czerwca 1885.

L. 12970. (3978)

W konkursie do majątku Majera Raab, uchwałę c. k. sądu obwodowego w Przemysłu, z dnia 13 marca 1877 l. 3808 otwartym, wyznaczam niniejszem termin do wykazania płynności i praw pierwszeństwa dla wierzytelności, która po terminach likwidacyjnych zgłoszoną została na dzień 22 czerwca 1885, o godzinie 11 w biurze gmaczu sądu obwodowego, na który interesowanych zapraszam.

Przemysł, 10 czerwca 1885.

Komisarz konkursowy Hubl.

L. 23268 i 27172. (3998)

Celem powzięcia uchwały co do sposobu zrealizowania nieściągniętych dotąd wierzytelności czynnych masy rozbirowej Fr. Zagórskiego, wyznaczam termin na dzień 15 lipca 1885, o godzinie 10 przed południem, w biurze nr. 6, tutejszego sądu krajowego na który to termin, wzywam wszystkich wierzycieli konkursowych z uwagą, że decyza ta, nastąpi większością głosów stawających na terminie, wedle kwoty wierzytelności przez nich zgłoszonych obliczyć się mająca.

Wierzycielom, stawającym na tym terminie, wolno rachunek przez zarządę masy złożony przejrzeć, i uwagi swe przedstawić.

Wreszcie powziętą być ma na tym terminie decyza ogółu wierzycieli, co do wynagrodzenia zarządcy masy, w powyższym rachunku policzonego.

Lwów, 10 czerwca 1885.

C. k. rada sądu krajowego
Szczerkowski
jako komisarz konkursu.

Księgi gruntowe.

L. 13589 (3968 1--3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla wszystkich ciał tabularnych realności w III dzielnicy miasta Lwowa w gminie katastralnej Lwów, w okręgu sądu powiatowego miej. delegowanego Lwów położonych liczbami konskrypcyjnymi od Nr. 1 do 691 oznaczonych od dnia 1 sierpnia 1885 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może w Tabuli dla miasta Lwowa przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności czyli zastawu, lub jakiegobądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchyłone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby: 1) na podstawie jakiego prawa, przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenie nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała.

2) już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisaniem nie zostały, ażeby z temi prawami do c. k. sądu krajowego dla spraw cywilnych we Lwowie najdalej do dnia:

1go sierpnia 1886, się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyj przeciw osobom które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucji sądowej lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego. Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie jego zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego.
Lwów, dnia 2 czerwca 1885.

L. 7483.

E D Y K T II.

(2892 3-3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszego z dnia 31 grudnia 1883 do l. 29991 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. Dla majątności tabularnych:

Liczba porządkowa	Majątność tabularna	p o ł o ż o n a		Liczba porządkowa	Majątność tabularna	p o ł o ż o n a		w okręgu sądu powiatowego
		w gminie katastralnej				w gminie katastralnej		
				77	Barańczycze	Barańczycze		m. del. Sambor
				78	Spas	Spas		
				79	Suszyca także „Suszyca rykowa“	Suszyca rykowa		Stare miasto
				80	Gałówka	Gałówka		
1	Wolica	Wolica, Dworce, Mosty wielkie		81	Pakusowce	Pakusowce i Kurypów		Halicz
2	Wieczorki	" " " "		82	Kurypów			Halicz
3	Dworce	Dworce i Wolica	Mosty wielkie	83	Wodniki	Wodniki		
4	Lubella część I.	Lubella		84	Strzałkowie część (dom. 117 pag. 315)			
5	Lubella część II.	Lubella, Kulawa, Derewnia		85	Strzałkowie część (dom. 117 pag. 321)			
6	Mosty wielkie	Mosty wielkie		86	Strzałkowie część (dom. 110 pag. 15)	Strzałkowie		Borszczów
7	Hołe rawskie z miejscow. Hołe małe, Łuzki i Sękwica	Hołe rawskie		87	Strzałkowie część (dom. 117 pag. 311)			
8	Budy Kamioneckie	Kamionka lasowa		88	Strzałkowie część (dom. 66 pag. 53 i dom. 117 pag. 327)			
9	Krzywe Kamioneckie	" "	Rawa	89	Kobyłowlaki	Kobyłowlaki z miejsc. Paniernia		
10	Bobroidy	" "		90	Słobódka z przyległ. do dóbr Janowa recte „Słobódka Janowska	Słobódka Janowska		Budzanów
11	Horajec	" "		91	Wniesienie, przyległ. do dóbr Janowa			
12	Biszków	Kamionka lasowa i wołoska		92	Grzymałów z Zamurzem, Mazurówką i Podlesiem	Grzymałów i Wolica		Grzymałów
13	Piratin	Kamionka lasowa		93	Szydłowie	Szydłowie		
14	Pozdżimirz	Pozdżimirz, Wołszwin	Sokal	94	Samoułskowce	Samoułskowce		Husiatyn
15	Uhnów miasto			95	Trybuchowce	Trybuchowce		
16	Uhnów część	Uhnów z miejscow. Zastawie	Uhnów	96	Nizborg stary i Kapuścince, czyli Kapuściny	Nizbory stary		Kopeczyńce
17	Zastawie			97	Peremiłów, przyległość do Choroskowa	Peremiłów		
18	Dobrosin	Dobrosin, Kunin		98	Wolkowce	Wolkowce i Dżwinograd		
19	Kunin	Kunin z miejsc. Bór, Chitrejki, Cital, Czerwieniec, Jarosze	Żółkiew	99	Mielnica	Mielnica		Mielnica
20	Kułaczkowce	Kułaczkowce	Gwoździec	100	Boryszkowce	Boryszkowce		
21	Olchowiec	Olchowiec	Horodenka	101	Toki	Toki		Nowe Sioło
22	Okno	Okno		102	Badozórka (Białoskórka)	Toki i Koszlaki		
23	Okno część		Horodenka	103	Krasówka	Krasówka, Dyzków z Podsmykowcami		m. del. Tarnopol
24	Kosmarcz	Kosmarcz		104	Chodaczków mały z przyległ. Konstantynówka	Chodaczków mały i Konstantynówka		
25	Brustury	Brustury	Kossów	105	Darachów	Darachów i Tutek		Trembowla
26	Kobaki	Kobaki	Kuty	106	Brykuła recte Brykuła stara	Brykuła stara		
27	Rakowiec	Rakowiec	Obertyn	107	Tutek wieś	Tutek		
28	Nowosiółki dydyńskie (dawnie) Nowosiółki brukowieckie)	Nowosiółki dydyńskie		108	Tutek część, zwana także „Królewsczyczna	Tutek, Zubow, Ruzdwiany		Trembowla
29	Hubice	Hubice	Dobromil	109	Derenówka	Derenówka		
30	Drohobyczka			110	Zieleńcze vel Zieleńce	Zieleńcze		
31	Huta drohobyczka	Drohobyczka z Hutą	Dubiecko	111	Podgórze vel Podgórzany			
32	Szkolne drohobyzkie			112	Zarwanica	Zarwanica		Wiśniowczyk
33	Munina	Munina Sobiecin	Jarosław	113	Wiśniowczyk	Wiśniowczyk		
34	Czarnokonie (adwokacya) ad Muzyłowice	Czarnokonie	Jaworów	114	Bołodówka			
35	Sosnowskiego grunt			115	Bohatkowce	Bohatkowce		m. del. Tarnopol
36	Morańce	Morańce	Krakowice	116	Część Bohatkowce recte Baworówka	Bohatkowce i Kupeczyńce		
37	Wróblak królewski	Wróblak królewski		117	Hłuboczek mały	Hłuboczek, Sieniawa i Tarasówka		
38	Głowienka	Głowienka	Krosno	118	Ohrymowce	Ohrymowce, Czeruchowce		
39	Krosno z miejsc. Guzikówka	Krosno z Guzikówka		119	Tarasówka	Tarasówka, Lubianki niższe		Zbaraz
40	Bóbrka Konstantego Sokołowskiego i Bóbrka Blizińska	Bóbrka	Lisko	120	Krasnosielce	Krasnosielce, Sieniawa		
41	Wańkowa	Wańkowa		121	Kobyła połowa	Kobyła		
42	Dwornik czyli Dwernik	Dwernik		122	Kobyła część druga			
43	Dwerniczek			123	Brody miasto	Miasto Brody		Brody
44	Polana	Polana	Lutowiska	124	wały brodzkie			
45	Wydzielona część dóbr Polana			125	Urmań	Urmań		
46	Cyków	Cyków	Niżankowice	126	Potoczany	Potoczany		
47	Kruhel wielki	Kruhel wielki		127	Kuropatniki	Kuropatniki z Budyłówną		Brzeżany
48	Chraplice	Chraplice	miejsc. del.	128	Budyłówna			
49	Popowice (dom 264, p. 314 n. 17 haer)	Popowice	Przemysł	129	Augustówka	Augustówka		
50	Dziwęczyce do Popowic (dom. 370, p. 230 n. 12 haer)	Popowice i Cyków		130	Potok z folwarkiem Seńków	Potok		
51	Popowice karczma (dom. 370, 235 n. 14 haer)	Popowice		131	Obłogi			
52	Pikulice	Pikulice	miejsc. del.	132	Zurów	Zurów I i II część i Hrehorów z kol. Ostrów		Bursztyn Rohatyn
53	Część w Pikulicach			133	Dobrowlany	Dobrowlany		
54	Tyszkowice	Tyszkowice		134	Hołdowice	Hołdowice		
55	Krasieczyn			135	Podliski	Podliski		Chodorów
56	Komara			136	Drohowicze	Drohowicze		
57	Stiwnica	Krasieczyn		137	Borodzya, czyli Borodczyce	Borodczyce		
58	Nahurezany			138	Czeremchów	Czeremchów		
59	Dobkowice	Dobkowice		139	Słowita część (dom. 71 pag. 381)	Słowita		
60	Dobkowice część	Zamiechów	Radymno	140	Słowita część (dom. 71 pag. 396)			
61	Zamiechów	Zamojsce, Zamiechów, Skołoszów		141	Jaktorów (dom 113 pag. 164)	Jaktorów		Gliniany
62	Zamojsce			142	Jaktorów czyli Mogiłka (dom 5 pag. 141)			
63	Lutków czyli Ludków	Lutków	Rymanów	143	Gliniany z Podzameczem	Gliniany z przedm. Mielniki, Nadole za Młynem, Zarowie, Zastawie i Słowita		
64	Klimkówka	Klimkówka	Sanok	144	Kozowa miasto	Kozowa miasto i Bozyków		Kozowa Podhajce
65	Odrzechowa	Odrzechowa		145	Rudenko lackie połowa			
66	Zadwórze	Zadwórze	Ustrzyki	146	Rudenko lackie część	Rudenko lackie		Łopatyn
67	Zmigród miasto			147	Rudenko lackie zieleńskie			
68	Witołdówka			148	Trójca	Trójca		
69	Tomaszówka	Żmigród miasto	Żmigród					
70	Józefówka							
71	Rozdół	Rozdół z przedm. eściem Olchowic	Mikołajów					
72	Łopuszna (ad Uroz)							
73	Część wsi Łopuszna (ad Manasterzec)	Łopuszna	Podbuż					
74	Chiszowice vel Kiszowice (ad Koropusz)	Chiszowice						
75	Kupnowice stare	Kupnowice stare z kolonią						
76	Kupnowice nowe	Kupnowice nowe	Rudki					

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona	
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego
149	Stolpień	Stolpin z miejscow. Kasztelan Bołożynów	Łopatyn
150	B. zyków	Bożyków i Litwinów	Olesko
151	Kolonia Mierów	Mierów	Podhajce
152	Józefów	Józefów	Radziechów
153	Wierzbiłowce	Wierzbiłowce (Wierzbiłowce)	Rohatyn
154	Blich	Blich	Założce
155	Czepiele	Czepiele	

II. dla posiadłości mniejszych:

- Dworce z miejsc. Wieczorki i Marasze,
- Lubella,
- Mosty wielkie, podlegające sądowi powiatowemu w Mostach wielkich.
- Hołe rawskie z miejsc. Hołe małe, Luzki i Sekowica,
- Kamionka lasowa, podlegające sądowi powiatowemu w Rawie.
- Pozdźmierz, podlegający sądowi powiatowemu w Sokalu.
- Uhnów z miejsc. Zastawce, podlegające sądowi powiatowemu w Uhnowie.
- Dobrosin,
- Kunin z miejsc. Bór, Chitrejki, Cetula, Czerwieniec, Jarosze, podlegające sądowi powiatowemu w Żółkwi.
- Kułaczkowce, podlegające sądowi powiatowemu w Gwoźdźcu.
- Olchowice,
- Okno, podlegające sądowi powiatowemu w Horodence
- Kosmacz,
- Brustury, podlegające sądowi powiatowemu w Koszowie.
- Kobaki, podlegające sądowi powiatowemu w Kutach.
- Rakowiec, podlegający sądowi powiatowemu w Obertynie.
- Nowosiółki dydnie, także Nowosiółki krukowieckie,
- Hubice, podlegające sądowi powiatowemu w Dobromilu.
- Drohobyczka z Hutą, podlegająca sądowi powiatowemu w Dniepcu.
- Munina, podlegająca sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
- Czarnokońce, podlegająca sądowi powiatowemu w Jaworowie.
- Morance, podlegająca sądowi powiatowemu w Krakowcu.
- Wróblak królewski,
- Głowienka.
- Krosno z miejscowością Guzikówka, podlegające sądowi powiatowemu w Krośnie.
- Bóbrka,
- Wańkowa, podlegające sądowi powiatowemu w Lisku.
- Dwernik,
- Polana, podlegające sądowi powiatowemu w Lutowisku.
- Cyków, podlegający sądowi powiatowemu w Niżankowicach.
- Kruhel wielki z częściami w Pikulicach,
- Chraplice,
- Popowice,
- Pikulice,
- Tyszkowice
- Krasieczyn z przyległościami Komara, Sliwnica, Nahuczany, podlegające sądowi powiatowemu miejs. deleg. w Przemysłu.
- Dobkowice,
- Zamiechów,
- Zamojsce,
- Lutków, podlegające sądowi powiatowemu w Radymnie.
- Klimkówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Rymanowie.
- Odrzechowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Sanoku.
- Zadwórze, podlegająca sądowi powiatowemu w Ustrzykach.
- Żmigród miasto (nowy), podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
- Rozdół miasteczko, podlegająca sądowi powiatowemu w Mikołajowie.
- Łopuszna, podlegająca sądowi powiatowemu w Podbużu
- Chiszewice.
- Kupnowice stare z kolonią Kupnowice nowe, podlegające sądowi powiatowemu w Rudkach.
- Barańce, podlegające sądowi powiatowemu miejs. deleg. w Samborze.
- Spas.
- Suszyca rykowa
- Galówka, podlegające sądowi powiatowemu w Strem mieście.
- Pukasowce z miejsc. Kurypów
- Wodniki, podlegające sądowi powiatowemu w Haliczu.
- Strzałkowce, podlegające sądowi powiatowemu w Borszczowie.
- Kobyłowski z miejscowością Paźniernia.
57. Słobódka Janowska z miejscow. Zniesienie, podlegające sądowi powiatowemu w Budżanowie.
58. Grzymałów z przyległ. Podlesie, Mazurówka i Eleonorówka, podlegające sądowi powiatowemu w Grzymałowie.
59. Szydłowiec,
60. Samołuskowce,
61. Trybuchowce, podlegające sądowi powiatowemu w Husiatynie.
62. Teremilów, podlegająca sądowi powiatowemu w Kopeczyniecach.
63. Wołkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Mielnicach.
64. Mielnica,
65. Boryszkowce, podlegające sądowi powiatowemu w Mielnicach.
66. Toki, podlegająca sądowi powiatowemu w Nowemsiolu.
67. Konstantynówka,
68. Krasówka,
69. Chodaczów mały, podlegające sądowi powiatowemu miejs. deleg. w Tarnopolu.
70. Darachów,
71. Brykula stara,
72. Tiutków,
73. Dereniówka,
74. Zieleńce, podlegające sądowi powiatowemu w Trembowli.
75. Zarwanica,
76. Wiśniowczyk,
77. Bohatkowce, podlegające sądowi powiatowemu w Wiśniowczyku.
78. Kobyła, podlegająca sądowi powiatowemu w Zbarażu.
79. Brody z częściami skład. w gminie katastralnej Smolno, podlegające sądowi powiatowemu w Brodach.
80. Urmań z częściami skład. Plichów z Wolica.
81. Potoczany,
82. Kuropatniki z miejsc. Budyłówka,
83. Augustówka,
84. Potok, podlegające sądowi powiatowemu w Brzeżanach.
85. Dobrowlany,
86. Chołdowice,
87. Podliski,
88. Drohowycze,
89. Borodczyce,
90. Czeremchów, podlegające sądowi powiatowemu w Chodorowie.
91. Zamoście, z częścią składowa w gminie katastralnej Słowita.
92. Słowita z częśc. składowymi: w gminie katastr. Jaktorów,
93. Jaktorów, podlegające sądowi powiatowemu w Glinianach.
94. Gliniany z przedmieśc. Mielniki, Nadole za Młynem, Zarowie i Zastawie wraz z częśc. składowymi: w gminach katastralnych Krzywice, Rozworzany, Słowita i Zamoście, podlegające sądowi powiatowemu w Glinianach.
95. Rudenko lackie
96. Trójca.
97. Stołpin z miejsc. Kastelan, podlegające sądowi powiatowemu w Łopatynie.
98. Bożyków,
99. Michałówka, podlegające sądowi powiatowemu w Podhajcach.
100. Mierów,
101. Józefów wraz z częściami skład. w gmin. katastr. Wulka suszenka, podlegające sądowi powiatowemu w Radziechowie
102. Wierzbiłowce wraz z częśc. skład. w gminie katastr. Podgródzie, podlegające sądowi powiatowemu w Rohatynie.
103. Blich,
104. Czepiele, podlegające sądowi powiatowemu w Założcach.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie, lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczowych księgach na zasadzie §. 7 lit. B: ustawy z d. 25go lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskuteczzonego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 grudnia 1885, a to: co do majątności tabularnych pod I 1 — 155 wymienionych do przynależnych trybunałów I instancyi, zaś co do posiadłości pod II 1 — 104 do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużony, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Równocześnie odwołuje się tutejszy edykt II. z dnia 2 lipca 1884 do l. 15.182, o ile takowy odnosi się do objętej pod pozyc. 44 tegoż edyktu majątności tabularnej „Słobódka strussowska przyległość do Strussowa“, położonej w gminie katastr. Słobódka strussowska z Olendrami i w gminie Darachów powiatu sądowego Trembowla.

Lwów, dnia 24 marca 1885.

L. 54. (3987)
Komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Pawłów, dnia 22 czerwca 1885, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w gminie.

Dąbrowa, dnia 15 czerwca 1885.

L. 587. (3979)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego w Przemysłu oznajmia, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Jatwigi sporządzone, oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej, są do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Mościskach złożone.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych, które to zarzuty w c. k. sądzie powiatowym w Mościskach na piśmie wniesione być mogą, wyznacza się najdalszy termin do dnia 28 czerwca 1885.

Przemysł, 15 czerwca 1885.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

Zawidowca masy rozbiorowej Eidli Nelken i Wilhelma Nelken podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na podstawie uchwały wydziału wierzycieli dnia 9 czerwca 1885 w myśl ustawy z dnia 25go grudnia 1868 powziętej, odbędzie się licytacyjna sprzedaż ryczałtowa towarów i wewnętrzznego urządzenia sklepowego do tej masy konkursowej należących i w sklepie we Lwowie w rynku pod l. 8 jeszcze się znajdujących, bez poręczenia zważając się strony masy konkursowej za wartość szacunkową, za jakość i ilość tych towarów i przedmiotów.

Cena szacunkowa tych towarów i przedmiotów reprezentuje kwotę 5537 zł. 23 ct.

Licytacja odbędzie się w drodze oddania ofert do rąk podpisanego zawiadowcy masy w kancelaryi tegoż we Lwowie przy ulicy Kopernika 20, dnia 25 czerwca 1885, od godziny 3ej do 5tej po południu i przedmioty te sprzedane będą ryczałtem ofiarującemu najwyższą cenę kupna.

L. 267.

Bilans

(3924)

kasy oszczędności miasta Kołomyi z 31 grudnia 1884.

Stan czynny.			
Zapas gotówki		30748	32
Pożyczki zabezpieczone na realnościach		166938	19
" " " akta notaryalne		22393	08
Weksele		635671	32
Zaliczki na zastawy papierów wartościowych		5276	91
Rachunek otwarty		10271	29 1/2
Druki w zapasie		285	60
Odsetki zaległe z 31 grudnia 1884		4867	20
		876446	91 1/2
W oddzielnym zarządzie	Fundusz rezerwowy	46579	23 1/2
	Kaucye urzędników	2700	—
		925726	15
Stan bierny.			
Wkładki włącznie ze skapitalizowanymi odsetkami		838523	12 1/2
Reeskont weksli		11200	—
Depozyta		2942	56
Odsetki pobrane na rok 1885		6536	65
Gotówka funduszu rezerwowego		2841	28
Zysk z obrotu funduszu z rok 1884	zr. 14-403-30		
Pokrycie niściągalnego wekslu od tego	67-78 1/2		
Czysty zysk z rok 1884		14335	51 1/2
		876446	91 1/2
W oddzielnym zarządzie	Fundusz rezerwowy	46579	23 1/2
	Kaucye urzędników	2700	—
		925726	15

Za zgodność stanu kasy i wartości w skarbcu przechowanych

Zygmunt Jolles w. r. Franciszek Kropaczek w. r. Karol Witkowiński w. r.
kontrolor kasyer buchhalter.

Dyrekeya kasy oszczędności miasta Kołomyi.

Dr. K. Maramorosz w. r. Józef Funkenstein w. r.
naczelný dyrektor. dyrektor, naczelnik kancelaryi.

Komisya do sprawdzania rachunków delegowana:

S. Fiszler w. r., Jan Debicki w. r., Saul Breier w. r.

Gdyby ofiarowana najwyższa cena kupna wynosiła mniejszą sumę od wyżej wymienionej sumy szacunkowej, w takim razie przyjęcie oferty zależeć będzie od decyzji zarządu masy, która zaraz po ukończeniu licytacji powzięta zostanie. W razie wniesienia kilku równobrzmiących ofert, zarząd masy rozstrzygnie, czyja oferta będzie przyjęta.

Każdej ofercie należy 10 procent ofiarowanej ceny kupna, a przynajmniej kwotę (200) Dwieście zł. w. a. jako wadyśm w gotówce dołączyć, w przeciwnym bowiem razie oferta nie będzie uwzględniona.

Nabywca winien resztę ceny kupna również w gotówce najpóźniej do 24 godzin a zatem do godziny 5 po południu dnia 26 czerwca 1885 złożyć do rąk zawiadowcy masy, pod rygorem utraty złożonego wadium, które na rzecz masy konkursowej przypadnie przedmioty zaś nabyte zabrać sobie najpóźniej do tygodnia, a zatem do dnia 2 lipca 1885 za skutki bowiem zwłoki w uprzątnięciu onych i ztąd wyniknąć mogące straty lub koszty dla nabywcy masa odpowiadać nie będzie.

Inwentarz przedmiotów przeglądając i bliższej informacji zasiągnąć mogą kompetenci w kancelaryi zawiadowcy masy w urzędowych godzinach popołudniowych.

Lwów, dnia 10 czerwca 1885.
(3911) Dr. Robert Czaykowski
jako zawiadowca masy konkursowej.

Majatek

większej rozległości, w pobliżu miasta i stacyi kolei, jest do sprzedania w całości, lub w pojedynczych folwarkach. Szczegółów zasiądnąć można, adresuując: Miaczyńska, ulica Ormiańska l. 25 we Lwowie. (4000 1—6)

Rządca gospodarczy kawaler, w średnim wieku, teoretycznie i praktycznie wykształcony — z 16 letnią praktyką z postęp. gosp. mający dobre rekomendacje, 5cio i 7mio lat z ostatnich posad, poszukuje posady odpowiedniej od 1 lipca r. b. — obecnie w mieście — poste restante L. S. G. K. (4004)

Zaproszenie.

Na mocy §. 24 statutów zaprasza Rada zawiad. weza na III zwyczajne,

Walne zgromadzenie

członków
Calicyjs. Towarzystwa handlowego
stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką do biura własnego, ulica Rzeźnicka l. 9 na dzień 2 lipca 1885 o godzinie 5tej po południu.

Porządek dzienny:

- Sprawozdanie Dyrekeyi z czynności za rok 1884.
  - Przedłożenie bilansu i zamknięcie rachunków za rok 1884.
  - Wniosek o likwidację towarzystwa.
  - Wnioski członków. (3999)
- Rada zawiad. weza.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
 porcelany, szkła i towarów mieszanych
 we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
 Założony w roku 1845.

Cieplisce Trenczyńskie

na Węgrzech, 30 minut od stacji kolej Tepla-Trenczyn-Teplitz. **Termy siarczane od 25°-32° R.**, najsukuteczniejsze w ciepłeniach gośców, artrytycznych, nerwobólach itd. Zakład, wygodnie urządzone, leży w pysznej dolinie Małych Karpat. Pobyt przyjemny i tani. Początek sezonu 1 maja. **Ze Lwowa przez Trzebinę, Oderberg, Sillein, Tepla do zakładu 16 godzin drogi.** Na większych stacyach bilety tam i napowrót o 33% tańsze. Podręcznik inform **Dr. Filipkiewicza** we wszystkich księgarniach. Broszury i wyjaśnienia udziela na żądanie bezpłatnie.

Księżęcy zarząd kąpielowy.

Świadczam niniejszem, iż żadnych długów nie zaciągałem i żadnych weksli dotychczas nie podpisywałem; gdyby więc jakie obliży lub weksle z moim lub mojego pełnoletniego syna Stanisława podpisem się okazały, takowych płacić nie będę.
Hieronim Romer
 właściciel dóbr Markowce.

OLEJ
naftowy konserwujący drzewo od psucia; rafinowany, który koloru drzewa nie zmienia i zwykły, nadający drzewu kolor brązowy, sprzedaje w baryłkach około 150 kilo po bardzo **zniżonej cenie.** — Jako też poleca **Smarowidło** do osi żelaznych w najlepszym gatunku — i **Oliwę do maszyn i lamp,** licząc po cenach umiarkowanych.
Piotr Miaczyński
 we Lwowie,
 ulica Sykstuska liczbą 47.
 (3136 2-?)

L. 3228. (3969 2-3)

Obwieszczenie.

Dla krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie na rok 1886 potrzeba:
 I. Drzewa bukowego około 1500 metrów sześciennych.
 II. Drzewa sosnowego około 800 metrów sześciennych.
 W tym celu odbędzie się dnia 15 lipca 1885 o godzinie 11tej przed południem w kancelaryi Zakładu publiczna

Licytacja

na, którą chęć dostawy mających zaprasza się.
 Każdy licytant przed przystąpieniem do licytacji ma złożyć do kasy Zakładu wadyum gotówką lub w papierach wartościowych w kwocie 200 zł. w. a.
 Licytacja odbędzie się ustnie i ofertami pisemnymi.
 Oferty pisemne i wadya mają być złożone przed godziną 11 dnia wyżej oznaczonego, z uderzeniem bowiem godziny 11 przyjęcie ofert pisemnych będzie zamknięciem i nastąpi licytacja ustna.
 Bliższe warunki licytacji przejąć można każdego dnia w godzinach urzędowych w kancelaryi Dyrektora zakładu.
 Kulparków, dnia 16 czerwca 1885.
Dyrektor zakładu.

Szematyzm
 Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Ks. Krakowskim
 na rok
1885
 nabyć można po cenie 2 zł. 60 ct. z ekspedycy
 „GAZETY LWOWSKIEJ”
 Zamiejscowi zechcą przesłać 2 zł. 70 ct., z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.
 Szematyzm przesyłamy tylko za nadszczeniem należności z góry. Za pobraniem należności nie przesyłamy Szematyzmu.

Dr. A. MAJEWSKIEGO
Zakład wodołeczniczy

we Lwowie (w Kisielcu) otwarty przez cały rok, przyjmuje chorych z zupełnym zaopatrzeniem i **dochodzących** do kuracji, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny po południu pod nadzorem lekarza.
 Równocześnie otwarte kąpiele ciepłe i Dusze dla szerszej publiczności.
 (3501 8-?)

Zaproszenie do przedpłaty.

Z dniem 1-szym lipca r. b. **ECHO** trzeciego zakonu ś. O. Franciszka czasopismo miesięczne, poświęcone sprawom tereyarstwa świętego Franciszka, niezbędne nie tylko dla tereyarzów, ale i dla kapłanów i wiernych, pragnących się zapoznać z duchem i regułą trzeciego zakonu, wychodzące nakładem **Księgarni katolickiej** Dra Władysława Milkowskiego [3832 2-6] w Krakowie, rozpoczyna trzeci rok istnienia.
 Prenumerata całoroczna wynosi w Krakowie 50 ct., z przesyłką w Austrii 65 ct., do całych Niemiec 1 markę 50 fen.
 Ojciec św. Leon XIII, Jego Emin. ks. Kardynał Ledóchowski i Jego Przewielebność Generał OO. Kapucynów, udzielił raczyli wydawnictwu temu swego b. -gospodarstwa i aprobaty.

Założony w roku 1841!
Handel sukna i towarów wełnianych, pod firmą:
J. Wallach i Syn, Lwów,
 Rynek pod l. 33,

poleca na sezon wiosenny i letni, **materje wełniane** na ubrania męskie, damskie i dziecięce, w najnowszym guście. **Sukna** i materje na ubrania liberyjne, w ogóle wszelkie w zakres sukieny wpadające materjały — również **plótna** na ubrania męskie, jako też dreliszki na liberyje.
Próbki na każde żądanie franco.
 Zamówienia na prowinyę wykonujemy najsumienniejsz bezzwłocznie.
Ceny bardzo umiarkowane!
 (1840 29-3)

Syrop Zed
 ROSEINA I BALSAM TOLUTAŃSKI
 jest środkiem łagodzącym i uśmierającym nieocenionym dla dzieci w wypadkach bezsenności, kokałszu, etc. przeciw kaszlowi nerwowym osób cierpiących na suchoty, słabościom organów oddechowych, niezbyt, katarom, i. t. d.
 PARYZ, ULICA DROUOT, 22 i 19
 W Lwowie w aptekach PP. K. Mikolascha, Ruckera, A. Sklepińskiego, Krzyżanowskiego, Naklika.
 W Krakowie w aptekach PP. Trauczynskiego, Redyka, Wiszniewskiego. i w aptece P. Pipesa.

Materje nicianne
 na letnie ubrania męskie meter od 40 centów (3505 5 10), w największym wyborze poleca **h a n d e l**
F. Knauera i Syna
 pod „Złotym Lwem” Lwów, plac Kapitulny.
 Na żądanie próbki odwrotną pocztą franko.

poleca kieszonkowe
Szklaneczki płaskie gładkie 1 sztuka 25 cent, zaś rżnięte lub ozdobne 1 sztuka 40 ct., 50 ct., 60 ct. i wyżej.

Flaszeczki płaskie kieszonkowe

1 sztuka po 20 centów, 25 cent., 30 cent., 40 cent. i wyżej.

Do składu fortepianów
L. Marka

nadeszły transporta fortepianów „Mignon” z najlepszych fabryk drezdzeńskich, lipskich i wiedeńskich, jakoteż pianina i harmonium. — Skład i szkoła muzyczna **L. Marka** przeniesione zostaną z d. sierpnia do kamienicy (dawnej arcybiskupiej) w rynku 9, na I piętro. — Tamże również sala koncertowa.
 (3546 2-4)

L. 6509. (3543 8-?)
C. k. Zakład wodołeczniczy w Krynicy
 pod kierownictwem Dr. HENRYKA EBERSA, otwarty od 15 maja do końca września.

JÓZEF STRIHAFKA

W CZERNIOWCACH
 ma zaszczyt zawiadomić Szan. P. T. Publiczność, że na tegoroczny **Jarmark w Ułaszkwcach**

przybędzie jak zwykle z wielkim wyborem **plócien i bielizny stołowej, chustek, ręczników i szirtingów.**
 Doborowy wybór gotowej bielizny damskiej i męskiej, **KOŁNIERZY I MANSZET** najnowszego kroju, **kap gobelinowych, jutowych i trykotowych,** oraz najlepszych pończoch i skarpetek.
 (3994 1-3)

SKLEPY WŁASNE HOTEL EUROPEJSKI I ULICA HALICKA RÓG WAŁOWEJ
Jan Ihnatowicz
 Fabryka we LWOWIE, ulica Kopernika l. 3.
 FILIJA W KRAKOWIE SUKIENNICE L. 20.

Nigretina.
 Wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. — Cena 1 złr.

Środki do wywabiania plam:
Odalina, wywabia plamy z kurzu, potu, tłuszczu, piwa, mleka, pleśni itp. 35 ent. — **Benzolina**, wywabia plamy tłuste, pokotowe i mazlowe 20 i 30 ct. — **Etilina** wywabia plamy z farb od podłogi, lakor 25 ct. — **Jawelina**, wywabia plamy owocowe i z wina czerwonego. Lakor 20 ct. — **Oksalina**, wywabia plamy powstałe z rdzy, krwi i atramentu — **Brazyliana**, materje czarne, wypławiła i poplamione prane w Brazylii odzyskały pierwotny kolor i połysk, pakiet 8 ct. — **Qwiazju**, do prania wełnianych i jedwabnych materji, pakietek 6 ct. **Mydło złotowe**, do wywabiania plam zastarzałych sztuka 25 ent.

Najprzedniejsze czernidło glicerynowe
 pachnące, do obuwia, daje piękny połysk, miękczy skórę i chroni od pękania, pudełko po 10, 20, 30 i 40 ent.

Smarowidło litewskie
 do obuwia i skór, miękczy skórę, czyni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko 50 ct. i 1 złr.

Atrament czarny kampezwowy.
 nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czarny i płynny i zupełnie nieszkodliwy, flaszeczka po 10, 15, 20, 30, i 50 ent.

Atrament niebieski, fioletowy, zielony, czerwony flaszeczka po 10 i 15 ct.
FARBY DO STEPLI
 niebieski, fioletowa, czerwona, czarna, flaszeczka po 15 ent. 7527 18-?

Atrament do znaczenia bielizny bez gumy, flaszeczka 30 centów.
 Powyższe wyroby za cenę i doskonałą własności zostały wyszczególnione 6 medalami zasługi.

MAGAZYN NOWOŚCI
E. MACHAYSKIEGO

we Lwowie, plac Maryacki, w gmachu Banku hipotecznego, vis-à-vis Hotelu George'a poleca:
 Wielki wybór **najmodniejszych parasolek** po 2, 4, 6, 8, 10 do najbogatszych — EN-TO T-CAS po 5.50, 6.50.
Parasole angielskie nowego systemu (automat paragon) po zł. 6.50, 7, 8 itd.
Dla dam najmodniejsze konfekeje, to jest:
Rotundy angielskie po zł. 22, 24, 16 i t. d.
Plaszczki i paltoty angielskie (Watterproof) w najmodniejszych fasonach po zł. 22, 24 i t. d.
Paletociki trikot jersey, po zł. 8, 14 50 i t. d. i grube po 13.
Prochowce angielskie dla dam alpagowe jedwabne po zł. 16 itd.
Kapelusze filcowe ubierane dla pań po zł. 6.50, 7.50 i t. d.
Kapelusze damskie ogrodowe ubierane po 1.50 i 2.50.
 Wielki wybór **wachlarzy** wielki skład wyrobów z brązu, porcelany, szkła, drzewa i skóry.
Ceny niższe jak dawniej, bardzo przystępne.
 Zamówienia zamiejscowe uskuteczniają się odwrotną pocztą. (3857 2-9)